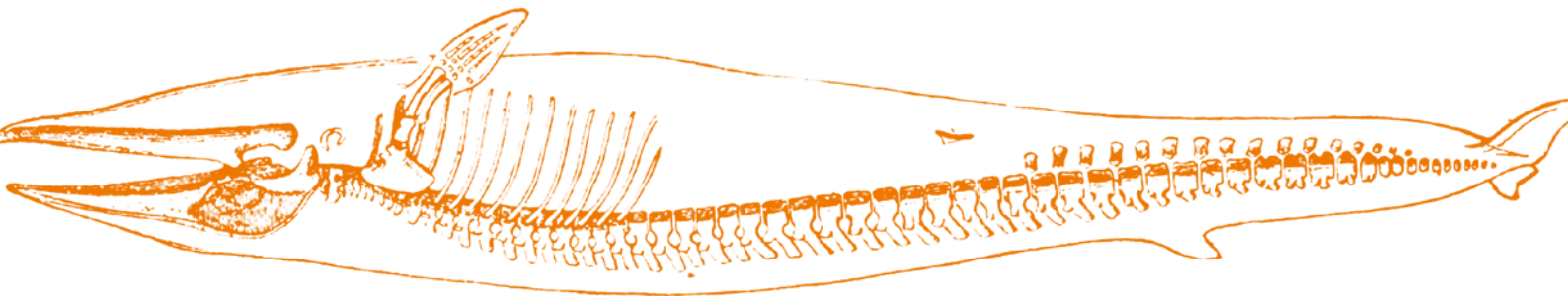

Dilia

Poslední léta jsem žil jenom pro ni. Strachoval se, aby se jí něco nestalo, aby se jí něco nezlomilo. A ty sny! Ty sny! Budil jsem se celý zpocený. Ale ne hrůzou. Jak jsem se s ní ráchal ve vlnách! A už ji vezou, holku! Samice plejtváka myšoka. Balaenoptera physalus. 4 tuny váží ta moje láska. A ty míry! 900–600–900. Ani vy, Herrmanne, nemáte ve Vídni takovou kost. 22 a půl metru!

Zprávy 2014
léto

Cena Evalda Schorma za rok 2013!

Do finále letošního ročníku Ceny Evalda Schorma byli nominováni:

Helena Kebrtová (DAMU) za překlad pěti aktovek *Grand - Guignol*

Jan Krupa (JAMU) za překlad hry Laurenta Gaudého *Onysos zuřivec*

Matěj Randár (JAMU) za původní hru *Maturanti*

Pavol Seriš (JAMU) za původní hru *Nezamestnaní*

Martin Sládeček (JAMU) za dramaturgii románu Thomase Manna *Zpověď hochštaplera Felixe Krulla* a její překlad

Tereza Verecká (DAMU) za původní hru *Kapři*

Slavnostní předání Ceny Evalda Schorma se bude konat 20. května 2014 Divadle Na zábradlí v rámci Dne D.

Během večera proběhne mimo jiné scénická skica úryvku vítězné hry v režii Jaroslavy Šiktancové.

Cenu Evalda Schorma předá již tradičně jeho syn Oswald Schorm.

www.dilia.cz

Obsah

Kontakty	2
Informujeme	3
Rozhovor	8
Divadelní oddělení premiéry a užití děl, výhodné provozování her, nabízíme	11
Hudební oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	42
Literární oddělení vydané knihy, nabízíme	46
Mediální oddělení premiéry a užití děl	50
Rejstřík	52

**divadelní,
literární,
audiovizuální
agentura o. s.**

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Ředitel
prof. JUDr. Jiří Srstka

Sekretariát ředitele
Eva Kraupnerová
tel.: 283 893 603
fax: 283 893 599

Ústředna:
tel.: 283 891 587
Záznamník (24 hodin denně):
tel.: 283 893 603
Linka pro volání z mobilu:
tel.: 606 614 658

Divadelní oddělení
vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax: 266 199 876

referenti pro tuzemsko
tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí
tel.: 266 199 833

agentáž
Mgr. Marie Špalová
tel.: 266 199 861

Mgr. Helena Eliášová
tel.: 266 199 823

David Košťák
tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů
Mgr. Pavla Kačorová
tel.: 266 199 829

Mediální oddělení
vedoucí oddělení
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862, 283 890 666
fax: 283 891 599

referent
Jitka Tomešová
tel.: 266 199 817
fax: 283 891 588

Literární oddělení
vedoucí oddělení
Michaela Celárková
tel. a fax: 283 890 598

Hudební oddělení
vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax.: 266 199 876

referenti
Jan Rychta DiS.
Ondřej Šárek
tel.: 283 893 709

**Kolektivní správa
autorských práv**
ředitel kolektivní správy
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862
fax: 283 890 666

Ekonomické oddělení
hlavní ekonom
Anna Tichá
tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny
Václava Kaplanová
tel.: 266 199 867

Právní oddělení
Mgr. Viktor Košut
tel.: 266 199 865

Mgr. Klára Parkanová
tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl
Zuzana Hůlková
tel.: 266 199 834

*Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně
seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí
naleznete na www.dilia.cz*

*E-mailové adresy zaměstnanců DILIA
jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz
Na webové stránce www.dilia.cz
naleznete kromě kontaktních údajů popisy
činnosti jednotlivých oddělení, novinky,
informace pro autory i uživatele, formuláře
ke stažení, synopse her a mnoho dalších
důležitých údajů.*

INFORMUJEME

Cenu Alfréda Radoka za nejlepší původní českou hru získal Plejtvák autora Milana Šotka

Nadační fond Cen Alfréda Radoka udělil dne 8. 3. 2014 již po dvaadvacáté výroční ceny v oblasti divadelní a dramatické tvorby za rok 2013. Nejlepší původní českou hrou roku se stala komedie **Plejtvák** autora a režiséra Milana Šotka v produkci Cabaretu Calembour Praha, jehož je spoluzakladatelem. Milan Šotek patří ke stálým klientům DILIA a je také několikanásobným finalistou Ceny Evalda Schorma. Hra **Plejtvák** získala 2. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012. Rozhovor s autorem čtete v tomto vydání Zpráv DILIA. Synopse jeho her naleznete na straně 15.

Gratulujeme!

HE

Thálie 2013: Ladislav Smoček obdržel Zvláštní cenu Kolegia

V sobotu 28. 3. proběhl v historické budově Národního divadla již 21. ročník udělování ceny Thálie. Zvláštní cenu Kolegia obdržel režisér a dramatik Ladislav Smoček.

Ladislav Smoček se narodil v roce 1932 v Praze. Dětství prožil v jižních Čechách a v Plzni, kde také maturoval na gymnáziu (1951). V letech 1952–1956 studoval režii na pražské Divadelní fakultě AMU. Koncem studia ho silně ovlivnila osobnost režiséra Alfréda Radoka, jemuž asistoval při inscenaci *Ďábelského kruhu* Hedy Zinnerové v ND. Počátkem 60. let ho Radok přizval k práci v Laterně magice, s níž přešel v roce 1963 do Státního divadelního studia. V roce 1965 zde s Jaroslavem Vostrým založil Činoherní klub, jehož zahajovacím představením byla Smočkova hra *Piknik*. S touto scénou, kde Smoček působí dodnes, je spjata jeho dráha nejtěsněji, třebaže častěji hostoval v řadě divadel u nás i v zahraničí.

Až do konce 60. let byl hlavním domácím autorem Činoherního klubu, kde tehdy inscenoval téměř výhradně vlastní dramatické texty. Témata, situace a role, které divadlu nabídl, byla do velké míry určující pro utváření stylu souboru. Smočka vždy zajímal zdánlivě běžný, „malý“ člověk v konfrontaci s přírodou, jejíž je nepatrnou součástí a kterou si nese v sobě. Pod tlakem situace bezprostředního ohrožení projevuje tento nenápadný, neškodný člověk svou biologickou podstatu a reaguje s nečekanou, dravou agresivitou, vyvolanou strachem, ať už je jeho důvod reálný nebo fiktivní, ať se odehrává v rovině dramaticky „vážné“, jako v *Pikniku*, nebo drasticky komické, jako v *Bludišti* a především v *Podivném odpoledni Dr. Zvonka Burkeho* nebo v *Bitvě na kopci*. Burke byl jednou z neúspěšnějších původních komedií nejen v 60. letech, ale v celé naší poválečné dramatičce až po naše dny. Je také jednou z nepřekladanějších českých her vůbec. Dosud poslední Smočkova hra *Jednou k ránu*, jejíž uvedení bylo v roce 1972 spolu s jeho staršími kusy zakázáno, byla poprvé uvedena až v r. 2000.

Za svou literární, především dramatickou tvorbu (souborné vydání Činohry a záznamy, 2002) obdržel Smoček Cenu Karla Čapka (2004).

DK

Březnový díl 8@8 představil rakouskou hru Cyklisté

7. března 2014 proběhl ve Studiu Švandova divadla první díl cyklu scénických skic 8@8 2014. Divadlo LETÍ, které je pořadatelem tohoto projektu, představilo hru *Cyklisté* rakouského dramatika a herce Volkera Schmidta. Scénickou skicu hry o rodinných deprivacích na rozhraní města a přírody připravil režijně-dramaturgický tandem Ivo Kristián Kubák a Marie Nováková.

CYKLISTÉ

Volker Schmidt

Překlad: Jan Šotkovský

Režie: Ivo Kristián Kubák

Dramaturgie: Marie Nováková

Obsazení: Anna Kratochvílová, Dana Poláková, Petra Špalková, Milan Peroutka, Kajetán Písařovic, Tomáš Kobr

„V poslední době mám pocit, že se všechno od základu změnilo. Žiju život, který už se mnou nemá nic společného. Můj muž, moje dcera jsou snadno zaměnitelné bytosti. Já ani necítím, že bych byla naživu. Můžu se vydat jakýmkoli směrem a nemá to žádné následky...“

Hra rakouského herce a dramatika Volkera Schmidta vypráví o rodinných deprivacích na rozhraní města a přírody. Dobře situovaná bytová architektka Anna postrádá ve svém životě jakýkoliv smysl, začne dělat „podivné věci“ a vyhledávat extrémy. Jeden z jejích „pokusů“ ji vrhne do náruče pubertálního chlapce ze sousedství Tomáše, který obtížně

hledá svou sexuální identitu a maluje mrtvé lidi. Anna zpočátku neví, že Tomáš chodí s její vlastní dcerou, se kterou se seznámil u kontejnerů s tříděným odpadem, ani to, že je synem Františky, která je dlouholetou milenkou jejího manžela Manfréda. Anna také neví, že se Františka právě zamilovala do Manfrédova nejlepšího kamaráda a rodinného přítele Alberta a Manfréda chce opustit. Volker Schmidt tak buduje složitou strukturu rafinovaného a čím dál napínavějšího příběhu o pohodlném životě středních vrstev, ze kterého se nenápadně den po dni ztrácí řád a postavy zmateně hledají nějaký nový smysl...

Hra *Die Mountainbiker* byla vybrána i na prestižní Stückemarkt v Heidelbergu. Světovou premiéru měla hra v listopadu 2007 v Theater Heidelberg.

Volker Schmidt (*1976, Klosterneuburg)

Rakouský herec, režisér a dramatik. Vystudoval herectví na vídeňské konzervatoři. Jeho hry zvítězily v několika soutěžích, účastnil se autor-ské dílny vídeňského Burgtheatru. Hra *Cyklisté (Die Mountainbiker)* byla vybrána na prestižní Stückemarkt v Heidelbergu, kde získala hlavní cenu a cenu publika; na Stückemarkt des Berliner Theatertreffens 2007 a v roce 2008 na NET – Festival do Moskvy. Hra měla světovou premiéru v Theater Heidelberg (2007), dále se hrála v Schauspielhaus Wien (2008), ve Španělském kulturním institutu v Santiagu v Chile (2008), Divadle Kosmos v Bregenzu (2009), v Teatr Lodz a Teatr Współczesny Szczecin (2009). Mezi jeho další hry patří: *Unter Fischer, Himalaya, komA, Blick durchs Fenster, Man muss dankbar sein, Peer lügt* aj.

Projekt 8@8 vzniká za podpory Hlavního města Prahy, Správní rady DILIA a Švandova divadla.

HE

Nový kolega v Divadelním oddělení DILIA

Na začátku dubna odešel z Divadelního oddělení Jan Jiřík, který se staral o agentáž pro anglickojazyčnou oblast. Novým agentem pro tuto oblast je David Košťák (kostak@dilia.cz).

Heidelberger Stückemarkt 2014

Ve dnech 25. 4.–4. 5. 2014 se koná soutěžní přehlídka nové německojazyčné dramatiky Heidelberger Stückemarkt. Heidelberger Stückemarkt patří k nejdůležitějším festivalům se zaměřením na nové objevy současné dramatiky a jejich podporu. Již od roku 1996 představuje formou scénických čtení dosud neuvedené divadelní hry, umožňuje diskuzi autorů s publikem a v neposlední řadě oceňuje nemalou finanční částkou vítězné texty.

O hlavní cenu pro mladé autory Heidelberger Stückemarkt 2014 se letos utkají tito autoři:

Daniel Foerster, *Tanzen tanzen!*

David Lindemann, *Butcher's Block*

Matthias Naumann, *Die Reise*

Nolte Decar, *Das Tierreich*

Ulf Schmidt, *Der Marienthaler Dachs*

Magdalena Schrefel, *Die Bergung der Landschaft*

Juliane Stadelmann, *Noch ein Lied vom Tod*

HE

Heidelberger Stückemarkt je letos zaměřený na finské divadlo a představí to nejzajímavější ze současné finské dramatiky:

Pipsa Lonka, ***These little town blues are melting away***

Emilia Pöyhönen, *Kuka tahansa meistä*

Juha Jokela, ***Patriarkka***

Prestížní festival Heidelberger Stückemarkt otevře vítězka minulého ročníku Henriette Dushe s oceněnou hrou ***lupus in fabula***. Patronem festivalu je finský dramatik, překladatel a režisér Jukka-Pekka Pajunen. Kompletní program festivalu naleznete zde: www.theaterheidelberg.de/festivals

Originální texty tučně vyznačených her jsou elektronicky k dispozici v DILIA. Synopse her naleznete v tomto vydání Zpráv v sekci Nepřeložené zahraniční hry.

HE

STÜCKE 2014 – nominace

Ve dnech 17. května – 7. června se uskuteční 39. divadelní dny v německém Mülheimu, Mülheimer Theatertage. V letošním roce vybrala nezávislá komise sedm her, jejichž inscenace představí divadla z Lipska, Mannheimu, Oldenburgu, Berlína, Stuttgartu a Mnichova.

Wolfram Höll: ***Und dann***

Schauspiel Leipzig

Philipp Löhle: *Du (Normen)*

Nationaltheater Mannheim

Laura de Weck a Thom Luz: *Archiv des Unvollständigen*
Oldenburgisches Staatstheater

Rebekka Kricheldorf: **Alltag und Ekstase**
Deutsches Theater Berlin

Rimini Protokoll: *Qualitätskontrolle*
Schauspiel Stuttgart

Ferdinand Schmalz: *Am Beispiel der Butter*
Schauspiel Leipzig

René Pollesch: *Gasoline Bill*
Münchner Kammerspiele

Tučně vyznačené tituly jsou v německém originále k dispozici v DILIA. Synopsi hry Alltag und Ekstase naleznete v tomto vydání Zpráv v sekci Nepřeložené zahraniční hry.

Neue Stücke aus Europa 2014

Německé město Wiesbaden se stane ve dnech 19.–29. 6. 2014 výkladní skříní současné evropské dramatiky. Největší mezinárodní festival současného dramatu po dvou letech (poslední ročník se konal v roce 2012) opět představí ty nejlepší a nejzajímavější inscenace, které lze zhlédnout na evropských jevištích.

Festival Neue Stücke aus Europa se zaměřuje cíleně na nové texty a jejich autory. Festival spolupracuje se sítí uznávaných dramatiků, kteří po dva roky sledují divadelní dění ve své zemi a poté doporučí festivalové radě inscenace současných textů, o kterých

HE

jsou přesvědčeni, že splňují všechna kritéria a jsou hodnotným obrazem divadelní kultury jejich země. Festival tak například úzce spolupracuje s Markem Ravenhillem (Velká Británie), Bernardem Studlarem (Rakousko), Małgorzatou Sikorskou-Miszczuk (Polsko), Tankredem Dorstem (Německo) a Arnoštem Goldflamem (ČR).

Vedení festivalu se v letošním roce zaměřilo na „rebelské divadlo“. Do Wiesbadenu byly pozvány divadelní produkce, které odrážejí či analyzují společenské, občanské, kulturní i hospodářské konflikty, které se začaly v posledních letech v Evropě objevovat (např. v Turecku, Maďarsku, Španělsku, Rusku, Bulharsku, Rumunsku, Portugalsku, Itálii, ale i ve Švédsku a Norsku).

Na letošní festival bylo pozváno 23 inscenací z celé Evropy. Diváci tak budou mít možnost na jednom místě zhlédnout *Manifest 2083* úspěšného dánského dramatika Christiana Lollikeho, ve kterém se autor snaží nalézt motivy a osobní filozofii masového vraha Anderse Breivika. Dále hořkou komedii *Mateřština Mamelošn* talentované dramaticky Marianny Salzmann, kterou měli čeští diváci možnost zhlédnout minulý rok v rámci Pražského divadelního festivalu německého jazyka. Ve Wiesbadenu se představí také německý dramatik, dramaturg a překladatel John von Düffel se svou vysoce nekorektní politickou fraškou *Weltkrieg für alle*. Českou republiku bude na festivalu reprezentovat *Europeana* Patrika Ouředníka (Divadlo Na zábradlí, režie: Jan Mikulášek, dramaturgie: Dora Viceníková).

Součástí festivalu budou také pódiové diskuze o současné evropské dramatické, tematické přednášky, scénická čtení a debaty publika s inscenátory a autory prezentovaných her. Podrobný program festivalu naleznete na: www.newplays.de

Překlad komedie Mateřština Mamelošn a německý originál politické frašky Weltkrieg für alle je elektronicky k dispozici v DILIA. Synopsi hry Weltkrieg für alle naleznete v tomto vydání Zpráv v sekci Nepřeložené zahraniční hry.

HE

Literární grant DILIA pro rok 2014

Agentura DILIA se rozhodla letos potřeťi vyhlásit Literární grant DILIA určený českým vydavatelům a nakladatelům na podporu vydání dosud nepublikovaného a uměleky přínosného slovesného díla českého autora. Celkem bylo přihlášeno osm projektů.

Členové Správní rady DILIA se během svého jednání dne 9. dubna 2014 rozhodli udělit Literární grant DILIA pro rok 2014 nakladatelství **Host** a podpořit tak částkou **ve výši 50.000,- Kč** vydání románové prvotiny ***Jiné životy Hynka Harra*** autora **Jakuba Dotlačila**.

Gratulujeme!

MC

Navštivte
www.dilia.cz

ROZHOVOR

Milan Šotek

Nejsem odposlechář, nýbrž vymejšleč

Rozhovor s čerstvým držitelem Ceny Alfréda Radoka za nejlepší českou hru roku Milanem Šotkem vedla Marie Špalová.

Nejlepší původní českou hrou roku byla v rámci Cen Alfréda Radoka za rok 2013 vyhlášena tvá hra *Plejtvak* v produkci Cabaretu Calembour, jehož jsi zakladatelem. Hlavním cílem občanského sdružení Cabaret Calembour je, jak jsem se dočetla ve Vašem „Festovním manifestu“, původní umělecká tvorba, a to především na poli autorského divadla, rozvíjení poetiky divadel malých forem i tradice českého literárního kabaretu. Moje otázka zní: proč a jak?

Běda všem, co sepisují manifesty! Jejich úmysly jsou pak dohledatelné... O vlastním autorském divadle jsem snil odmalička. A když jsem se pak na DAMU osudově potkal s Jiřím Suchým z Tábora, který byl už svým jménem přímo předurčen k tomu, aby zmiňovanou tradici rozvíjel, začali jsme snít dva. A než jsme vkročili do DISKU, snil s námi už i Igor Orozovič.

Značnou část Vaší produkce tvoří právě žánr kabaretu, který má na současné české divadelní scéně buď punc tvaru tak trochu staromilského nebo se pod ním často skrývají pokusy volně uchopit některou z významných literárních postav. V jaké podobě se žánru kabaretu chápete vy?

Abeceda českého chytrého humoru pro mne dlouho začínala písmeny V+W. Pak jsem ale objevil Červenou sedmu a řekl si, aha, začíná to Bassem! Jenže potom listujete Bassem a on se zase hlásí k vysoké úrovni textů Františka Leopolda Šmída – a jsme u pražských zpěvních síní. A tak dál, a tak dál... až náhle čtete o starověkém mimu a sicilském dramatu Sófronovi. Ne že bych myslel na Sófrona, když píšu své hry, ale jde mi o vědomí jisté tradice. Tak chápou „kabaret“ v našem názvu. Formálně se mu asi nejvíce blížíme v improvizovaných Kalavečerech. Na druhou stranu, docela dobře jsme se mohli jmenovat i „Divadlo Kalambúr“.

Dá se říci, že se záměrně vyhýbáte politickým tématům? A pokud ano, tak proč?

Říct se to dá, ba jsem rád, že to říkáš. Mně to tímhle směrem nikdy nemyslelo. A pak – napříč souborem bychom se zřejmě ani politicky neshodli. Tentýž konsensus dnes ostatně chybí i na straně publika. Ale pravda, je to další věc, která nás usvědčuje, že nejsme kabaretem v pravém smyslu toho slova. Kabarety přece měly politikum v rodných listech.

Podstatnou složku Vašich inscenací tvoří hudba, jejímž autorem je Igor Orozovič. Autorsky se však na textech podílíte také společně s Jiřím Suchým z Tábora. Mohl bys své kolegy krátce představit a objasnit rozdělení rolí v Cabaretu Calembour?

Když jsme v již zmiňovaném manifestu tvrdili, že si budeme odskakovat „z velké na malou“, totiž z velké činohry k malým formám, dost jsme tehdy blafovali (a vyskakovali si), neboť jsme si mohli odskakovat leda ze školních učeben. Postupně jsme však alespoň tomuto bodu dostáli: Igor dnes hraje v pražském Národním divadle (vzal to přes to ostravské), Jirka v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích (oklikou přes Olomouc). Pracovně jsme se ustálili na tomto: všichni všechno, jen hudba zatím svrchovaně Igor a texty aktovek a jejich režie zatím svrchovaně já.

Druhé slovo z názvu Vašeho divadla odkazuje velmi výrazně na jednu z dominantních znaků tvé autorské tvorby. Co slovo „kalambúr“ znamená?

Francouzské „calembour“ znamená slovní hříčku, tuším, že slovní hříčku obecně. V češtině má ale význam poněkud užší. Definice příkladem: „Nač lunu / Na člunu“. To je kalambúr. Osobně se obdivuji Svěrákovu: „Moje milá plaví koně / Jsou to koně mí / Nad tou krásou ptáci ztichnou / Soutok oněmi“.

Jako autor dramatických textů si zakládáš především na jazykové hravosti hraničící s ekvilibristikou. To tě vážně všechny ty slovní hříčky napadají samy od sebe? Hýříš jimi i v soukromém životě? Nebo při psaní svých her procházíš také tvůrčími krizemi?

Když o sobě v *Plejtvákově* prohlašuje doktor Struna: „Takhle já občas mluvím, ve slovních hříčkách...“, přiznám se, že jsem v té chvíli myslel tak trochu na sebe. Jako autor nejsem odposlechář (dobrá je na to hospoda), nýbrž vymejšleč (dobrý je na to les). Slovní hříčky mě nějakou zvláštní hříčkou přírody napadají a myslí mi to v nich. A málokdy si je nechám pro sebe. Píšu pravidelně v létě, o prázdninách, na chalupě ve Stupně, neboť v kalupu divadelní sezony na to není v hlavě klid. To mám společného s Mahlerem. A taky Olomouc. Bohužel, nic víc.

Kdy tě vůbec napadlo psát a obrátit svou pozornost k divadlu?

Ve 13 letech jsem založil „Divadlo U Pytlíku“. Sídlo v pátém patře malešického paneláku a jediným publikem byla má babička Alenka. Soubor sestával ze sestry a sestřenky, které by si jistě byly raději hrály jinak. Na zdi byl dík statické elektřině přichycený mikrotenový pytlík a já víkend co víkend přicházel s novou vědeckou teorií, která se tam asi ocitl. Formálně to byli Cimrmani opajcovaní víc než je zdrávo. K Vánocům jsem dokonce dostal řečnický pultík.

Jakými vzory se necháváš při psaní inspirovat?

Pod kůží mám Cimrmany, Semafor, Osvobozené. A nijak to nezapírám.

Tvé hry kromě Cabaretu Calembour uvedlo také Studio Ypsilon nebo Divadlo A. Dvořáka Příbram. V současné chvíli píšeš hru pro Slovácké divadlo Uherské Hradiště v rámci rezidenčního programu Centra současné dramatiky Divadla Letí. Jsi zvyklý a vyhovuje ti víc psát na objednávku pro konkrétní divadlo nebo tzv. „do šuplíku“?

Mám to štěstí, že počínaje *Borůvčím* do šuplíku (či do Pytlíku, chceš-li) nepíšu. *Borůvčí* sice vydávám za svou první hru, ale před tím jsem jich napsal hned několik, samozřejmě těžko publikovatelných. Dovol mi je alespoň při této příležitosti vyjmenovat a touto cestou jim poděkovat: *Trampolína*, *Trosečníci*, „*Dědečku, vypravuj!*“, *Pět dní ze života ilegálních živlů*, *Revue na prádelní šňůře* a *Po červené*. Tuze komfortní je samozřejmě fakt, že když si u mě do prázdnin nikdo žádnou hru neobjedná, objednáám si ji u sebe sám za Calembour.

Vedle Cabaretu Calembour, kde působíš jako autor, textař a herec, pracuješ jako dramaturg Divadla na Vinohradech a před tím Moravského divadla Olomouc. To jsou velké divadelní domy s výrazně klasickým divadelním přístupem, jak se to slučuje s tvými aktivitami v Cabaretu Calembour?

Poslední dobou mne zajímají právě ony přesahy a vzájemné vlivy velké činohry a malých forem. Není náhodou, že v kabaretu si svého herce Sašu Rašilova vyhlédne Karel Hugo Hilar a že na kabaret naopak dojede Karel Hašler ve zlaté kapličce. Také vlastní dramaturgie českých kabaretů má na svém kontě několik pozoruhodných zářezů: E. A. Longen v Čechách

poprvé uvede Büchnerova *Vojčka* a Schnitzlerův *Rej*. Ostatně, otcové moderní činohry, Reinhardt, Wedekind, Brecht, vyšli v Německu právě z tohoto podhoubí. Antoine též. A tak dále. A tak dále. To bych přednášel.

Co v současné chvíli připravuješ?

Zkouším teď v Ypsilonce svůj *Nový bleší cirkus*. Ten se mimochodem celý točí kolem velkého a malého, vysokého a nízkého, neboť Shakespearova *Romea a Julii* tu hrají vycvičené blechy. Jan Schmid mi tou nabídkou vyrazil dech. Premiéra 6. června 2014. A zároveň dopisují písňové texty pro *Frašku a la krab* (to je ona hra pro Slovácké divadlo), které – dech znovu vyražený – zhudební Přemysl Rut, pro kterého to navíc bude návrat ke kabaretům v Uherském Hradišti.

Máš nějaké nesplněné divadelní sny?

Ano, samozřejmě. Kdybych měl splněno čtyři roky po škole, přál bych si málo nebo si nepřál nic. A to já zas jo. Ale neřeknu. Jsou poněkud neskromné. Proto „sny“.

Synopse her Milana Šotka, které jsou k dispozici v DILIA, naleznete v rubrice Nabízíme české hry.

Milan Šotek (*1985)

Absolvent pražské DAMU (obor dramaturgie činoherního divadla), v letech 2010–2013 dramaturgem Moravského divadla Olomouc, od sezony 2013/2014 dramaturgem Divadla na Vinohradech. Spolu s Igorem Orozovičem a Jiřím Suchým z Tábora založil autorské divadlo Cabaret Calembour, kde se uplatňuje jako autor, textař a herec (soubor získal cenu ČESKÝ TUČNÁK 2010 a 2012 v kategorii „Mladé divadlo“). Jako dramaturg spolupracoval s režiséry Michaelem Tarantem, Radovanem Lipusem, Martinem Glaserem, Januszem Klimszou, Michalem Langem či Štěpánem Páclm. Jeho talent je tak rozepjat mezi velkou činohru a malé formy. Knižní výbor *Hry se slovy a tanci* (KANT 2012) obsahuje pět dramatických textů, které Šotek napsal buď pro Cabaret Calembour (*Borůvčí*, *Sukna*, *Plejtváč*), nebo na objednávku profesionálních scén (*Tajemství Žlutého hřbetu* pro Divadlo A. Dvořáka Příbram a *Nový bleší cirkus* pro Studio Ypsilon) a jež se pravidelně umísťovaly ve finále Ceny Evalda Schorma (2008, 2011, 2012). Jeho hra *Plejtváč* se stala nejlepší původní českou hrou roku v rámci udílení Cen Alfréda Radoka za rok 2013. V rámci rezidenčního programu Centra současné dramatiky nyní chystá původní *Frašku a la krab* aneb *Krabaret* pro Slovácké divadlo Uherské Hradiště.

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

Premiéry a užití děl

25. 1. 2014

(Česká premiéra)

DISK Praha – Katedra činoherního divadla DAMU

EXPÉRIENCE GRAND-GUIGNOL

- 1) **Charles Méré**: Noc v krčmě
- 2) **Alfred Savoir, Leopold Marchand**: Tváří v tvář smrti
- 3) **Georges Neveux, Max Maurey**: Ukruťná rozkoš
- 4) **Charles Garin**: Zkrvavený skřivan

Překlad: **Helena Kebrtová**

Experience Grand Guignol – foto Markéta Kubicová

9. 2. 2014

(První provedení)

Divadelní studio Marta DIFA
JAMU Brno

Thomas Mann – Martin Sládeček

Zpověď hochštaplera Felixe Krulla

Překlad: **Martin Sládeček**

12 Premiéry – divadelní oddělení

15. 2. 2014 (První provedení)

Naivní divadlo Liberec
Fred Rodrian – **Vít Peřina**
a kolektiv
**O Beránkovi,
který spadl z nebe**

O beránkovi, který spadl z nebe – foto archiv divadla

16. 2. 2014 (První provedení)

Divadlo na Orlí / Hudebně-
dramatická laboratoř JAMU Brno
**Milan Šotek – Jiří Suchý –
Jiří Šlitr**
Tajemství Žlutého hřbetu

Tajemství Žlutého hřbetu – foto Pavel Nesvadba

21. 2. 2014 (Česká premiéra)

Národní divadlo Brno – Mahenova
činohra (Divadlo Reduta)
Patrick Hamilton
Provaz
Překlad: **Dana Hábová**

21. 2. 2014 (První provedení)

Divadlo Na zábradlí Praha
Guillermo Rosales – Jan Antonín
Pitínský – Ivana Slámová
Boarding home
Překlad: **Petr Zavadil**

Boarding home – foto KIVA

27. 2. 2014 (První provedení)

Divadlo Na Fidlovačce Praha
Fan Vavřincová – Pavel Šimák –
Petr Vydra
Eva tropí hlouposti

Eva tropí hlouposti – foto archiv divadla

4. 3. 2014 (Česká premiéra)

Národní divadlo – Nová scéna
Roman Sikora
Snidaně s Leviathanem

7. 3. 2014 (Česká premiéra)

Divadlo Letí Praha
(Studio Švandova divadla)
Volker Schmidt
Cyklisté
Uvedeno v rámci 8@8
Překlad: **Jan Šotkovský**

Cyklisté – foto Alexandr Huďeček

22. 3. 2014 (První provedení)

Městské divadlo v Mostě –
Divadlo rozmanitosti
**Kateřina Fixová –
Antonín Klepáč**
O smutné mašince

24. 3. 2014 (První provedení)

Divadlo Alfa Plzeň
**Bohumil Hrabal – Tomáš
Jarkovský – Jakub Vašíček**
Ostře sledované vlaky

26. 3. 2014

(První provedení)

Viola Praha

Lenka Lagronová

Zahrada Jane Austenové

Zahrada Jane Austenové – foto archiv divadla

27. 3. 2014

(První provedení)

Divadlo Antonína Dvořáka

Příbram

Stendhal – Kateřina Fixová –

Martin Vokoun

Červený a černý

Překlad: **Otakar Levý**

28. 3. 2014

(První provedení)

Divadlo loutek Ostrava

František Vlček – Bořivoj

Zeman – Lucie Málková Ivo

Fischer, Jan Hammer ml.

Šíleně smutná princezna

www.dilia.eu

Webové stránky DIIIA
nově v angličtině!

Výhodné provozování her – zaplacené zálohy

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacena záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300–400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

<i>jméno autora – název hry</i>	<i>% z hrubých tržeb (zaplaceno do)</i>
John Patrick - Manžel pro Opalu	za 6% netto (31.12. 2015)
Joseph Stein - Zorba	za 10% netto (31.12.2015)
Bernard Slade - Každý rok ve stejnou dobu	za 6,6% netto (7.7.2017)
Bernard Slade - Další roky ve stejnou dobu	za 6,6% netto (7.7.2017)
Michael Cooney - Habaďůra	za 6,5% brutto (31. 12. 2016)
všichni belgičtí autoři (de Ghelderode, Barbard atd.)	vždy za 8% netto
John Godber, Jane Thorntonová - Barmanky	za 6% netto (28. 2. 2015, profesionální divadla)

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

trhák – hry, které doporučujeme zvláštní pozorností, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

komedie – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

hry se zpěvy, muzikály – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

hry dostupné v elektronické podobě – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

komorní hry – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

hry vhodné pro amatéry – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

hry vhodné pro děti a mládež, pohádky – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

loutkové hry – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

Nabízíme

České hry

MILAN ŠOTEK V DILIA

Plejtváč

Milan Šotek

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 2 ženy

Struna – Počkejte! Češi si postaví muzeum, a nevejde se do něj velryba?

Malajel – S velrybou v našich podmínkách nikdo nepočítal.

Struna – To tam chcete zavěsit kostru kapra?

Malajel – A proč ne?

Struna – Kostru kapra má každoročně půlka národa na talíři.

Malajel – No co, jezdili by se na ni dívat Norové!

První polovina 90. let 19. století. Byt doktora Struny na pražském nábřeží. Vkusně a zámožně zařízený interiér připomíná díky klenutému žebrovi břicho velryby. Doktor Struna, český vlastenec, přispěje zásadním dílem na zakoupení kostry plejtváka myšoka pro právě budované Národní muzeum. Po řadě eskapád – kosti plejtváka je nutno odmastit v nedaleké Ringhofferově továrně – má být skelet konečně umístěn do nové budovy. Tu za Strunou přichází prostředník ředitelství muzea, Malajel, s neradostnou zprávou: kostra se do muzea nevejde, je třeba ji zkrátit o sedm ocasních obratlů. Začíná boj mezi Strunou a Malajelem o sedmero obratlů. Vedlejší dějová linka se pak točí kolem komponování oslavné „Ódy

na plejtváka“ a vztahu Strunovy služtičky k mladíkovi Karuzelskému, jenž vlastnoručně pohání druhou pražskou senzaci roku 1893 – kolotoč na Královských Vinohradech (dnes známý jako kolotoč na Letné).

Hra realizovaných metafor české malosti a uměleckých kompromisů (do Národního muzea, jen když se zbavíš obratlů). Aluze jonášovské i mefistofelovské. Téma „zprznění“ se podepíše také na formě hry – odtud podtitul „*hra, jíž chybí sedm obrazů*“. Autor vychází z historických událostí, avšak nakládá s nimi velice volně, některé zcela pomíjí, jiné dramaticky zhutňuje. *Plejvák* je první celovečerní hrou Cabaretu Calembour (premiéra 19. února 2013 na malé scéně Studia Ypsilon v autorově režii).

Hra získala 2. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012 a Cenu Alfréda Radoka za nejlepší původní českou hru roku 2013.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Borůvčí

Milan Šotek

Žánr: fraška nadivoko

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Myslivecká jizba přeplněná loveckými trofejemi. Vrubelová zadělává na borůvkový koláč, Vrubel ji krmí „mysliveckou latinou“. Obradnost ranního bájení kalí jen sousedovic Pepka, jež o myslivnu naklepává řízky. Vrubel odchází snižovat stav černé zvěře a jestliže si přitom hvízdá „*Za milou mi courá celé poleší*“, neplete se. Koželuh Hrycej, nespokojen s domácí porcí knedla vepřa, utíká se k borůvkovým očím paní nadlesní. Nikdo netuší, jak záhy dnes nimrod soulačku ukončí. Když v černých jahodách vystřelí na kance, ozve se křik, jenž stěží nazvat zvířecím. Kdo to byl, probůh? Mařenka Vrubelová si tudy krátí cestu ze školy a zrovna tak Jeníček Hrycej sbírá borůvky výhradně v borůvčí! Dramaticky

oblouk od spořádaného manželského páru k spořádanému koláči. A jak s tím souvisí záhadné kruhy v obilí?

Aktovku Borůvčí napsal Milan Šotek pro Cabaret Calembour, jenž rozvíjí odkaz divadel malých forem. Autor se hlásí k Osvobozenému divadlu, Semaforu i Divadlu Járy Cimrmana, zároveň však vystudoval činoherní dramaturgii na DAMU. Inspirační zdroje jsou tak u něj (ve smyslu dramatické nosnosti) totožné se zhrzenými láskami. Fascinace slovním humorem hraje nepochybně prim také v jeho textu, avšak nerozměňuje dramatickou situaci. Takový požadavek ostatně tematizuje jedna z prvních replik hry „*A kromě slovní hříčky se ti stalo co?*“. Zkušenost dramaturga se odráží také na půdorysu hry, de facto „dobře udělané“ frašky. Hra se roku 2011 dočkala rozhlasového zpracování (režie Michal Bureš).

Hra se umístila v užším finále Ceny Evalda Schorma za rok 2008.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Fraška a la krab

Milan Šotek

Žánr: fraška

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Francouzské slovo *farce* (fraška) označuje nejen komediální žánr, ale také nádivku. O tom, jaká bude hlavní přísada této frašky, vás její název jistě nenechá dlouho pochybovat. Vztah Zuzany a Jáchyma, ústřední dvojice hry, už delší dobu neklape. Oba – ona logopedka, on nohejbališta – začínají propadat pocitu, že jedinou věcí, která je ještě pojí, je nepřilíš vzrušivé hraní „slovního fotbalu“. Když si však ze společné dovolené omylem přivezou kraba, nabírá jejich soužití dosud netušené obrátky. Zuzana teď celé dny skáče kolem klepeťáka a Jáchym se přistihuje při žárlivosti. Zuzanina péče navíc nezůstane bez odezvy, a tak netrvá dlouho, a krab poprvé promluví... A my tu rázem máme „ústřední trojici

hry“, ba přímo bláznivý milostný trojúhelník! Bude krab z kufru tím, co vztah Zuzany a Jáchyma utuží, nebo co jej definitivně rozvrátí?

Původní *krabaret* napsal Milan Šotek přímo pro soubor Slováckého divadla v Uherském Hradišti a myslel při tom na jeho velký pohybový i pěvecký potenciál. Forma textu se nachází někde mezi původní hrou a kabaretem – základní dějovou linku rozvíjejí krabí skeče a samostatné songy, jednoduchá výchozí situace zvrstává se ve sled mnohých ztřeštěností. Neboť v první řadě tu jde o čirou radost ze hry – slovní, pohybové, hudební! Premiéra 26. května 2014 v režii Martiny Schlegelové.

Hra vznikla v rámci Rezidenčního programu Centra současné dramatiky vyhlášeného Divadlem LETÍ.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nový bleší cirkus

Milan Šotek

Žánr: komedie

Obsazení: 6 mužů, 2 ženy

Česko objevilo nový cirkus, tak proč to nezkusit také s novým bleším cirkusem! Jindřich Skořáпка, principál blešího cirkusu, zasněžil dřezůře skákové havěti život a dosáhl kromobyčejných výsledků. Otřepaných postupů poutové atrakce využil v umění dramatickém. Když už bleší polka, pak jediné u Kapuletů na plesu. Když šermy, pak mezi bleším Tybaltem a bleším Merkuciem. A co více – herecké virtuosity blešího souboru, Sára von Brandeys a Dita di Tanvald, dokonce samy deklamují Shakespearovy verše! Skořáпка pro ně sestrojil amplifikační zařízení, jež bleší hlásky přenáší do sálu. A s tímto novým bleším cirkusem brázdí české a moravské luhy a háje.

Jednoho dne zavítá Skořáпка také do „Kocourkova našich dnů“. Hra začíná až po Skořápkově vystoupení, druhý den ráno v obecní hospodě. Dozvídáme se, že bleší produkce byla skandálně přerušena vprostřed balkónové scény. Místní občané, považující ji za podvod, rozmetali

Skořápkovo zesilovací zařízení a samotného principála ztloukli a vyhnali. Dnes se už v hospodě chystá zasedání obecní rady. Starosta Kafr přináší platinovou schránku, která má ve špičce nově zrekonstruované radniční věže uchovat poselství příštím generacím. Nikdo však tak docela neví, co přesně zde budoucím pokolením zanechat (a lešení se s věže strhne zítra v pravé poledne!). Se svými návrhy přicházejí učitel Vztažný, tělocvikář Vzpažný a řezník Skopec. Do této situace vpadává Skořáпка, kterému se během včerejšího zmatečného úprku zaběhly dvě přední herečky. Zázračné blechy, poslední zástupkyně mluvícího plémě, musí být v této místnosti. A každý krok pro ně může být osudným!

Základní metaforou textu je svět jako bleší cirkus. V tomto smyslu se zrcadlí i obě linie příběhu: Skořápkův nový bleší cirkus a Kafrův odkaz příštím generacím. Vše zkomplikuje ještě nemá dcerka hospodských, Verunka Popovicová, po níž – v řádu klasické frašky – touží všichni muži hry. Komedii o třech částech zpestřují nápaditá intermezza: Skořápkovy stand-up výstupy před oponou či počínání blech pod zvětšovací sklíčkem, ztvárňované herci kostýmovanými jako obří kostymované blechy! Výskyt slovních hřítek v textu pak nesporně patří k největším ve střední Evropě. Nový bleší cirkus napsal Milan Šotek pro Studio Ypsilon, kde bude mít premiéru 6. června 2014 v jeho režii.

Text získal 2. místo při udělení Ceny Evalda Schorma za rok 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tajemství Žlutého hřbetu

Milan Šotek

Žánr: kabaretně hororová detektivka, komedie

Obsazení: 6 mužů, 5 žen

Policejní praktikant Kudlič stojí před zapeklitým případem: Vojín Houska se přiznal k vraždě těhotné ženy, načez se oběsil v cele. Na místě činu však Kudlič žádnou mrtvolu nenajde. Je třeba pátrat po oběti! Cesta

za ní povede přes háj optických víl a věznicí Skunk-Skunk do Pavoučí jeskyně – a možná ještě dál... Neotřelou zápletku, do které se brzy přimíchá i zlosyn Quasimodo, přezdívaný Žlutý hřbet (jméno odkazuje ke žlutým hřbetům brakového čtíva), rozvíjí řada divadelně šťavnatých epizod: zlý pavouk Ogoši (trauma hlavního hrdiny z dětství), svět počítačových her (pronásledování Prince of Persia) či inspektor Moonsmile (věčně opožděný specialista na zločiny dálných zemí, se kterým je Kudlič ve spojení pomocí megaskladného hyperrychlostního superpočítače).

Milan Šotek psal hru pod pracovním názvem „Svůj slamák odhazují v dál“ přímo pro Divadlo A. Dvořáka v Příbrami, a to s úkolem pospojovat v ní známé i méně známé písně Jiřího Suchého (první uvedení 6. října 2011 v režii Martina Packa, který titul v roce 2014 znovu nastudoval v Divadle na Orli). Suchého slamák se vzduchem nesl přes 50 let a dopadl do světa kabaretní detektivky s prvky hororu, která semaforové evergreeny nasvítla z nového úhlu. Chytré napsaná hra na hraně němě grotesky (významný podíl pohybových etud) a monty-pythonovského kabaretu (s převahou slovní ekvilibristiky) je určena pro cca 10 herců, kteří v ní ztvární více než 40 postav. DILIA disponuje jak verzí s písněmi Jiřího Suchého, tak úpravou bez písniček (ta však možná ponoukne k napsání hudby původní).

Hra získala 2. místo při udělení Ceny Evalda Schorma za rok 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

JAROSLAV RUDIŠ V DILIA

Alois Nebel (2005)

Jaroslav Rudiš

Žánr: scénický komiks

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

V hlavní roli železničního blues *Alois Nebel* vystupuje stejnojmenný výpravčí, jenž celý svůj život zasvětil kolejím, které „člověka dovedou na Balaton i do Osvětimi“. Alois Nebel se narodil v divném roce 1948. Na malé stanici Bílý Potok na Jesenicku sloužil i jeho děda a otec. Je to člověk převálcovaný dějinami – komunista, katolík a navíc malý hrdina – rok na půdě schovával zběha Rudé armády. Jeho největším snem je vidět pražské Hlavní nádraží, kam se také jednou vypraví, aby tu prožil krátký milostný románek s toaletářkou Květou.

Jinak ale vede fádní a samotářský život. Kouří, přehazuje návštěvidla, vykládá si s výhybkářem a kšeftářem Wachkem, který přežije v každé době, a občas vidí z mlhy (mlha se německy řekne Nebel) vynořovat věci, které jiní lidé nevidí nebo vidět nechtějí. Před Nebelem tak ožívají události celého minulého století – válka, vyhnání Němců či sovětská okupace v roce 1968.

Mlhavé vlaky mu brzy zatemnily mysl, a tak se ocitl v psychiatrické léčebně, do níž je příběh zasazen. Své tragikomické historicky století, o kterém si marně myslíme, že už je za námi, tu vypráví sadistické lékařce i zapomenutým máničkám, čekajícím na modrou knížku. V léčebně se také spřátelí s tajemnou postavou Němého, polským vrahem, který ve hře řekne jediné, leč klíčové slovo.

Hra *Alois Nebel* je dramatisací úspěšné komiksově trilogie Jaroslava Rudiše a Jaromíra 99 *Alois Nebel / Bílý Potok, Hlavní nádraží a Zlaté Hory*, kterou vydalo nakladatelství Labyrint (2003–2005). Rudiš je mimo jiné autorem oceňovaného románu *Nebe pod Berlínem*, Jaromír 99 je pseudonym Jaromíra Švejdičky, výtvarníka a rovněž zpěváka jesenické rockové

skupiny Priessnitz a hudebního projektu Umakart. Tato hra vznikla v rámci Činoherní autorské dílny. Více info na: www.aloisnebel.com

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Léto v Laponsku

Petr Pýcha, Jaroslav Rudiš

Žánr: hořká komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Opuštěná krajina a prázdná silnice kdesi ve Finsku. Je léto a dny jsou neobyčejně dlouhé. Lucie a Leoš stopují do Laponska. Před sebou mají sever a za sebou hromadu problémů, o kterých si myslí, že zůstaly zapomenuté doma. Ale bylo to jen zdání. Během dlouhého čekání na krajnici začíná minulost znovu ožít a s ní i cynický Leošův otec, který se Lucii snažil vydírat, a Leošova lehce vyšinitá matka, která se rozhodla spasit svět i rodinu pomocí vesmírných energií. Jednatřicetiletý Leoš dosud vedl pohodlný a nudný život právě ve vleku své matky. Pracoval ve druhém suterénu ministerstva obrany jako vojenský historik a o holky a skutečný život se nikdy příliš nezajímal. Pak mu ale jednoho dne zkřížila cestu divoká Lucie. A jeho příběh náhle nabral nečekanou rychlost směrem k dospělosti. Léto v Laponsku je hořká komedie. Divadelní roadstory o dlouhé cestě na sever.

Autoři Jaroslav Rudiš a Petr Pýcha za hru Léto v Laponsku získali 2. místo v dramatické soutěži Cen Alfréda Radoka 2005 a také Cenu Českého rozhlasu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Národní třída

Jaroslav Rudiš

Obsazení: variabilní

Všem měřím stejně.

Mně nevaďej bezdomáči, když nedělej bordel.

Mně nevaďej ciginy, když nedělej bordel.

Mně nevaďej pankáči, když nedělej bordel.

Mně nevaďej smažky, když nedělej bordel.

Já s nima nemám problém.

Ale když dělej bordel, tak s nima malej problém mám.

„Vandam je rváč. Ví, kam praštit, kolik sil stojí plané promáchnutí pěsti i jak chutná krev ze zlomeného nosu. V bitkách před výčepním pultem vrací světu háky, kterými ho on posílá k zemi. Jeho bezpečným vesmírem je sídlištní hospoda Severka – ovšem nepřipouští si, že i do Severky mu svět může poslat bojovníka těžší ráže. V nové hře Jaroslava Rudiše vypráví Vandam příběh svých životních rvaček a dívák se mimo jiné dozví, jak doopravdy začala osudová pranice na Národní třídě a jak ještě dneska může Adolf Hitler člověku zachránit život... a kromě toho taky něco z životních pocitů současných čtyřicátníků. V proudu Vandamova pábení potvrzuje Jaroslav Rudiš, čím dokáže dávat rány na solar i on jako autor – volbou přitažlivých témat, postav, skvělým tahem na branku, citem pro historiku a taky smyslem pro melancholický humor.”

Štěpán Kučera (Salon, literární příloha deníku Právo)

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Salcburský guláš

Petr Pýcha, Jaroslav Rudiš

Obsazení: 2 muži, 1 žena a ženský hlas z rádia

Scházejí se jednou za rok. Otto Němec, učitel na harfu, jediný ve střední Evropě, a Ladislav Kára, bývalý náčelník hasičů. Oběma už bylo sedmdesát, ale účty mezi sebou, sami se sebou a s touhle zemí mají ještě stále otevřené. Rány z minulosti se hojí pomalu. Jednou do roka navštíví Laďa Ottu, aby se spolu vydali na sraz spolužáků z obecné školy a před tím si k obědu uvařili salcburský guláš, v němž se setkávají kulinářské přísady celé střední Evropy. Otto je estét, člověk žijící vysokou kulturou. Laďa zdánlivě přízemní člověk, který dokáže být nesnesitelný svým nekonečným pábitelským historikařením. Scházejí se rok co rok. Guláš za gulášem. Otto spolupracuje s kulturní rozhlasovou stanicí a čeká, až bude moci v přímém vstupu vystoupit se svou recenzí. Z rozhlasu ale stále nevolají, guláš věe a jejich jen zdánlivě idylická minulost se začne nebezpečně rozkrývat. V ten okamžik do bytu vstoupí jako každý den mladá ošetrovatelka Lucie, aby Ottův byt a životy stárnoucích mužů trochu provětrala.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Strange Love (2007)

Petr Pýcha, Jaroslav Rudiš

Žánr: černá komedie

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Černá komedie o prvním a posledním fanouškovi Depeche Mode v Československu. Ludvíkovi je už přes čtyřicet, ale v životě toho zatím moc nedokázal. Nemá ženu, žije v jedna plus jedna se svou matkou, pracuje jako řidič dodávky, jeho jediným kamarádem je chromý závozník Goro a jeho jedinou velkou láskou novoromantická skupina Depeche

Mode. Kvůli ní chodí pořád v černém, kvůli ní je pořád sám, obětoval jí totiž úplně všechno.

Ludvík – první David Gahan v Československu – se jednoho dne vydá na cestu do podivného hotelu Družba ztraceného v lesích, aby se zúčastnil soutěže I Love DM o největšího fanouška kapely. Očekává se přijede stovek lidí, ale sejdou se tu jen čtyři – čtyři poslední skuteční fanoušci Depeche Mode u nás: Milena, Vanda, Michal a Ludvík. Spolu s nimi na akci dorazí i Jaromír, který kapelu sice dosud neslyšel, protože jeho hudební obzory rámuji Wabi Daněk s bratry Nedvědy, ale zato miluje Milenu.

Všichni přijíždějí, aby už nic nebylo jako dřív, aby během víkendu konečně dospěli. Soutěž se pro ně stává osudovou křížovatkou, která změní jejich milostné vztahy i je samotné. Ulehčit jim to nemůže ani moderátor soutěže, hvězda televizních reklam a seriálů Hornyk, ani jeho krásná asistentka Claudie. Lesy kolem hotelu jsou hluboké. Času a klidu na přemýšlení mají všichni dost.

Autorská dvojice Petr Pýcha a Jaroslav Rudiš, která získala v roce 2006 za hru *Léto v Laponsku* 2.místo v dramatické soutěži Cen Alfréda Radoka, napsala text *Strange Love* pro Činoherní studio v Ústí nad Labem, kde měl premiéru v březnu roku 2007.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Otylka

Jaromír Břehový

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Dekorace: pokoj v lepším sanatoriu

Movitý obchodník zdánlivě absurdně věnuje své choti jako dárek k jubileu odučňovací pobyt v přepychovém sanatoriu, kde se pak následně odvíjí jednoduchý příběh vzpoury sebevědomé ženy proti všemu a všem. Otylka totiž postupně rozkrývá tajenou spolupráci svého chotě s pracovníky

sanatoria, a to za účelem zabránění jejího návratu domů, kam si mezitím její choť přivedl jako družku její nejlepší kamarádku. Nebojácná Otylka vezme události do svých rukou a ty dostávají závratný spád.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Rejžák z Prahy

Jaromír Břehový

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Dekorace: 1. šatna venkovského souboru, 2. zkušebna, 3. jeviště

Do letitého venkovského ochotnického souboru, zmítaného malou vnitřní krizí, se vloudí suverénní divadelník z Prahy, který všemu divadelnímu beze zbytku rozumí, všude byl a každého zná. Nabídne souboru inscenování ultra avantgardního textu zámořského genia pod vlastním režijním vedením. Soubor souhlasí a Rejžák se dostává do postavení mesiáše, který je pro ně zpočátku vykupitelem, zahrnovaným obdivem, později však zdrojem skepse a pochybování. Rejžákovo divadelní „evangelium“ nonsensu a absurdity je přijímáno jako písmo svaté až do okamžiku, než soubor zjistí, že vykupitel nic nevyřeší. Ne že nic neumí, to ne, ale že je z marasmu nevyvede ke světlu ramp. Tehdy Rejžáka ukřížují zcela v duchu jeho dogmat, to jest dovedou ho do situace, kdy je přinucen se na jevišti obnažit, tak jak to původně právě on necitlivě požadoval po členkách souboru.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Sborovna

Jaromír Břehový

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 5 žen

Dekorace: sborovna

Komedie, která řeší problematiku učňovské mládeže prostřednictvím učitelského sboru. Je to drsná mozaika naší společnosti, která přinutí diváka se zamyslet nad prostředím, ve kterém žijeme. Odehrává se v „senior-sborovně“ učitelského sboru v odborném řeznickém učilišti. Zde se kan-toři snaží zvládnout naprosto nezvladatelné žáky, neboť padly všechny morální a etické hodnoty. Současná učňovská mládež je sice plná vulgarismů, ale ani učitelský sbor není ideální. Ředitel je zkorumpovaný flegmatik, sborovnou vládne cynismus. Žák Pivoňka a jeho finančně silní rodiče ovšem školu téměř rozvrátí. Na scéně se objevuje nová zástupkyně ředitele, kterou rodiče podplatí a ta dosáhne toho, že dosavadní zástupkyni ředitel propustí. Dojde k malé směšné stávce učitelského sboru, ale pomůžou jim žáci, kteří si na mobil natočí sexuální hrátky ředitele a jeho nové zástupkyně. Žák Pivoňka ovšem zůstává a život ve škole běží dál. Autor ovšem upozorňuje: Pozor! Pivoňků bude čím dál víc. Hra varuje slušné a vzdělané lidi před stupiditou, drzostí a mocí peněz. Je příkladem standardní situace, kdy je bezpráví denně viditelné kolem nás, ale nic s tím nikdo neudělá.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Zátiší s loutnou

Jaromír Břehový

Žánr: tragikomedie

Obsazení: 1 muž, 6 žen

Dekorace: hala vilky v Praze

Děj se odehrává v obstarožní pražské vilce, kde spolu bydlí tři sestry důchodového věku. Jejich domácnost vykazuje klasické příznaky dlouhodobého ponorkového soužití, umocněné stářím a jejich výraznými individualitami. Hra začíná dnem, kdy nejmladší z nich odchází do důchodu a do jejich života zasáhne nečekané dědictví a kruté nespravedlivý příchod exekutora. To vše do děje vnese řadu slíbených zvrátů, krutých dopadů osudu i drasticky komických situací.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hrabě Monte Carlo (2014)

Michaela Doleželová, Roman Vencel

Žánr: romantická komedie

Obsazení: 8 mužů, 5 žen

Léto začíná a město hazardu se probouzí k životu. Sjíždí se sem lidé z celého světa, aby se pokoušeli o štěstí a roztočili svoje peníze. Avšak i město neřestí má svou odvrácenou tvář – malé, zapadlé náměstíčko Place de la Liberté s nenápadnou kavárnou, jejíž majitelka zapříčiní, že na jinak nudném předměstí bude mnohem více ruchu a napětí, než ve všech kasínech Monte Carla dohromady.

Romantická komedie provoněná létem a elektrizující atmosférou Monte Carla nabízí zajímavé herecké příležitosti pro kompletní obsazení. Každá z postav má svůj vlastní příběh, který se odehrává na pozadí hlavní dějové linie pojednávající o osudu jednoho bezvýznamného náměstíčka. To se rozhodne koupit a za účelem výstavby nového kasina posléze zbourat tajemný hrabě Monte Carlo, jehož pravá identita zůstává do poslední

chvíle skryta. K překvapení všech se ukáže, že oním hrabětem je manžel kavárnice Fleur, který se nechce smířit s tím, že ho jeho stále právoplatná žena opustila a rozhodla se zařídit si nový život...

Hrabě Monte Carlo je původní komedie napsaná pro Městské divadlo Zlín, kde měla světovou premiéru 7. prosince 2013.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Líný Honza a princezna Hajaja (2014)

Jan Forejtář

Autor hudby: Miroslava Forejtarová

Žánr: loutková pohádka

Obsazení: variabilní dle inscenačního řešení (minimálně 6–8 herců s loutkami)

Pohádka o tom, jak chce zlý čaroděj získat za manželku princeznu Blanku, ta však nemá zájem a odmítne ho. Čarodějova zloba je natolik silná, že kletbou uvrhne královskou rodinu i celé panství k permanentnímu spánku, ze kterého procitají pouze občas a to až do doby, kdy si princezna své odmítnutí sňatku rozmyslí.

Království strádá a vše jde od desíti k pěti až do té chvíle, kdy se do celé věci vloží líný venkovský chasník Honza, kterému se nakonec za pomoci moudré sovy podaří kouzlo čaroděje zrušit a království od jeho moci osvobodit. Dobro vítězí nad zlem a vše šťastně končí.

Loutková pohádka pro děti od 5 let a nižší školní věk. V pohádce je sedm písniček, ke kterým hudbu napsala Miroslava Forejtarová.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Text libreta a písní v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Notový materiál a demo snímky písniček v archivu autorů.

Kdopak to zvoní?

Roman Krejčíř

Žánr: komedie

Obsazení: 5 mužů, 6 žen

Lehce morbidní komedie ze současnosti s detektivní zápletkou o propletených vztazích nejen manželského čtyřúhelníku. Hlavní hrdina Ondra prožívá idylické období, kromě své manželky udržuje poměr i s krásnou milenkou. Jeho žena nezahálí a má také svého milence. Podle některých psychologů ideální manželství. Jednoho večera celá pravda vyjde najevo a Ondra se ocitne v tvrdé realitě. Ale i v krizi by si měl člověk dávat pozor na to, co si přeje. Protože když se jedno Ondrovo nepovedené přání vyplní – musí podat nadlidský výkon, aby se z ošemetné situace dostal se zdravou kůží. Láska může být inspirativní, ale i velmi nebezpečná, což potvrdí psycholog z vyhlášené manželské poradny. Když se sám ocitne v roli svého pacienta, zjistí, že všechny poučky jsou na nic a vše spíše k zaručeně nečekanému rozuzlení.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Ať žije premiér!

Jiří Růžička

Žánr: satirická komedie z prostředí té nejvyšší politiky

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy

Premiér má problém. Novinářka vypátrala, že si pořídil honosné sídlo za sto milionů korun, a on teď musí věrohodně vysvětlit, kde na své bydlení vzal tolik peněz, aby nepadla jeho vláda a s ní i výhodné kšefty.

Ve skutečnosti premiér získal částku z provize za schválení výstavby přílivové elektrárny, která má vyrůst u Šluknova jenom kvůli tomu, aby vznikl tunel na peníze z EU i ze státního rozpočtu a aby firma otce ministra financí, která se na přílivové elektrárny specializuje, urvala kšeft. Že nemáme moře a tedy ani příliv, nikoho při schvalování projektu nezajímalo.

Zveřejnění pravdy by ovšem vládu potopilo, a tak se premiér a jeho tým snaží z aféry za každou cenu vylhat. Jenže lži se brzy obracejí proti němu, a tak musí zahlazovat stopy a manipulovat s médii. K tomu má stále na krku novinářku, která dál neohroženě pátrá po pravdě, i když se ji ministr vnitra pokouší zastrašit.

Kolem premiéra a jeho lidí se nezadržitelně stahuje smyčka. Dozvedí se voliči pravdu nebo to dopadne jako vždycky? Řešení má v rukou všemocný ministr vnitra.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Scény z rodinného života

Anna Sobotková

(2013)

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

Rodina snese všechno. To je hlavní motto hry, v níž se autorka Anna Sobotková snaží se svým typickým humorem ukázat problémy lesbičky Adély, která se bojí být jiná. Miluje nás naše rodina opravdu takové, jací jsme?

Adéla žije se svými rodiči, sestrou a svéráznou babičkou v obyčejném pražském činžáku. Dny zde plynou klidně a pomalu. Vše se změní, když se Adéla rozhodne oznámit rodině svou sexuální orientaci. Toto sdělení vyprovokuje sled naprosto neuvěřitelných událostí. Otec se rozhodne dceru převychovat a najde jí milence. Ten má jediný úkol, vysvětlit Adéle, jak je sex s mužem hezký. Hlavní hrdinka se nachází v pasti, ze které není úniku. Postupný nátlak všech členů rodiny, vzor starší sestry a snaha neublížit svým blízkým, ji vedou k pokryteckému rozhodnutí.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Anna Sobotková

vystudovala Literární akademii Josefa Škvoreckého, obor tvůrčí psaní a publicistika, kde mezi její pedagogy patřili Arnošt Goldflam a Daniela Fischerová. Scenáristicky spolupracovala s TV NOVA či Českým rozhlasem. Autorsky pracovala na projektech Divadelní minutky a Divadelní Violky (pražské divadlo Viola, pod dramaturgickou taktovkou Daniely Fischerové). Její aktovka *Dopis* z cyklu *Hřbitovní aktovky* získala 1.místo za inscenaci, scénografii a herecký výkon. V současnosti spolupracuje jako scenáristka s Českou televizí. Žije v Praze, kde vyučuje tvůrčí psaní a věnuje se psaní divadelních her.

Nabízíme

Zahraníční hry přeložené

Smím prosit, Dodo? (Le Gai Mariage, 2010)

Gérard Bitton, Michel Munz

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: situační komedie

Obsazení: 4 muži, 1 žena

NORBERT – „Aby to nebral na lehkou váhu a nepokoušel se na mě vyzrát, budou mu veškeré cenné papíry vydány až po zkušební lhůtě jednoho roku od konání svatby, během které bude mít soudní vykonavatel kdykoli možnost přijít a ověřit, že novomanželé žijí v dobrém i ve zlém, společně pod jednou střechou!“

HENRI – Ona chce, abych se, jestli ty prachy chci, oženil?!

NORBERT – A alespoň rok vydržel se soudním vykonavatelem za zády!

HENRI – (Pomalou se probírá z úžasu) Ta stará vrána!

Henri de Sacy je vášnivý milovník všech žen. Jednoho dne se dozvídá, že po své tetě zdědil milion eur. Peníze dostane ale pouze pod podmínkou, že se do roka ožení. Ale jak se nemuset své vášně k ženám vzdát a současně splnit kladenou podmínku? No vzít si muže samozřejmě!

Úspěšná situační komedie *Smím prosit, Dodo?* (*Le Gai Mariage*) měla premiéru v říjnu 2010 v Théâtre des Nouveautés.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Bezelstná Minnie (Minnie la candida, 1929)

Massimo Bontempelli

Itálie

Překlad: Alice Flemrová

Žánr: činohra

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy

Vše začíná nevinnou konverzací o akváriu. Tirreno a Skagerrak z žertu přesvědčí Minnie o tom, že ryby v akváriu nejsou pravé a jsou to jen dokonalí roboti. Žert se jim zalíbí a tak Minnie ještě vyprávějí o tom, že se vyrábějí falešní lidé. Dvanáct z nich prý uteklo z laboratoří a teď se pohybují mezi normálními lidmi, od kterých jsou k nerozeznání. Minnie jim uvěří a od té doby všude vidí nepravé lidi. Začne se chovat divně a podezřívavě, její strach z lidí neustále roste, až se Minnie v důsledku své fobie zavře v pokoji a odmítne vycházet ven. Tirreno se Skagerrakem litují toho, co způsobili, a snaží se Minnie vysvětlit, že to všechno byl jen vtip, ale ona jim pochopitelně nevěří. Oba se děsí okamžiku, kdy je Minnie začne považovat za falešné, ale Minniiny úvahy se ubírají úplně jiným směrem – začne pochybovat sama o sobě. Neví, zda je pravá a jak to zjistit. Jelikož se nedokáže přesvědčit o své pravosti, usoudí, že patří mezi umělé lidi, a rozhodne se k radikálnímu řešení – sebevraždě.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tři sestry

Anton Pavlovič Čechov

Rusko

Překlad: Robert Ibrahim

Nový překlad Čechovovy nejčastěji uváděné hry, která se odehrává v krajském městě rok po smrti otce rodiny, generála Prozorova, který se před jedenácti lety se svými čtyřmi dětmi odstěhoval z Moskvy za prací. Hlavní postavy mají své sny a touhy (vrátit se do rodného města, vdát se, udělat kariéru, pracovat, být svobodný), které ovšem nedokážou realizovat. Jsou konfrontovány s přízemní, ale aktivní Natálií, která se do rodiny přivdala a která postupně citlivě a vzdělané sourozence i s jejich majetkem ovládne. Tragické téma úpadku způsobeného vlastní pasivitou a neschopností komunikovat je ztvárněno s ironií, humorem a hra je nabitá komediálními prvky. Nedořečenost a žánrová nedourčenost umožňují tvůrčím způsobem přecházet mezi oběma polohami, tragickou i komickou.

Nový překlad vychází z kritického vydání Čechovových Sebraných spisů, je zároveň filologicky erudovaný a zároveň jednotlivé prostředky převádí s ohledem k tomu, že jejich adresátem je český divák 21. století.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Maják (La Phare)

Timothé de Fombelle

Francie

Překlad: David Košťák

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 muž

„Můj bratr kdysi četl knihu, která říkala, že se čas od času obloha s mořem propletou a obzor zmizí. Je to lež. Kdyby zmizel obzor, nebyl bych tu ani já. Moře a obloha se nikdy nedotknou.“

Můj bratr uvěřil knize, která říkala opak, ale byla to lež. Moře se bouří a ostrými hroty sahá k nebi jako skála. Obloha je kulatá, celá zaoblená. Nelze si je splést. Tam kde ostré hroty protínají oblouk, právě v tom místě vzniká obzor. Díky tomu místu jsem pořád ještě tady. Když nevidím obzor, ať už nabobtná do rozměrů oblohy, nebo zakoření v moři, když obzor není vidět, jdu spát, abych ho zase našel a nedopadl jako můj bratr.“

Monodrama populárního francouzského autora pro mládež básnickým jazykem vypráví příběh dospívajícího chlapce, který se svým otcem, správcem majáku, žije na opuštěném ostrově. Hra pracuje s dětskou představivostí a důmyslnou formou, která udržuje dramatické napětí postupným odhalováním skutečnosti.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Timothée de Fombelle (*1973),

francouzský spisovatel a dramatik se od mládí věnoval divadelní tvorbě, která od dětských pokusů vedla k založení vlastního souboru. V roce 2001 poprvé uvedlo jeho monodrama *Le Phare (Maják)* známé divadlo Théâtre du Marais v Paříži. Hra, kterou napsal v pouhých osmnácti letech, byla záhy přeložena a uváděna po celém světě. V roce 2002 jeho text *Je danse toujours* otevřel divadelní festival v Avignonu. U nás je Timothée de Fombelle známý především svou románovou tvorbou pro mládež. Za román *Tobiáš Lolness* získal prestižní Andersenovu cenu IBBY a v roce 2007 anglickou cenu Marsh Award. Úspěchům se těší i jeho další román *Vango*.

Pesach / Překročení (*Pesach / Passaggio*, 2001)

Laura Forti

Itálie

Překlad: Irena Novotná

Žánr: hořká komedie

Obsazení: 1 muž, 3 ženy

Děj se odehrává o svátku Pesach. U matky se sejdou tři děti – dcera Nora a Betta, syn Giorgio, má přijít i vnuk Nino. Na první den židovských Velikonoc připadají také Ninovy narozeniny. Ten se však na večeri neukáže, dá přednost kamarádům a drogám. Neobjeví se ani otec, který je v lázních.

Vztah matky a potomků není ideální, a ač všichni hledí prokázat opak, snaha jim vydrží sotva pár replik. Matka s nimi vede boj v domněni, že je přetvoří k obrazu svému. Je židovka, ale k židovství se hlásí pouze nejmladší dcera Betta, ta se zajímá o svůj původ, hledá. Hledá i její bratr Giorgio, který se obrací k buddhismu. Nora se zase chytá skleničky a životní prohry utápí v alkoholu. Osudy rodiny prožaly dějiny 20. století, minulost je vepsána i v postojích hrdinů. Oslava, která má stmelit, jen prohlubuje propasti. Ukazují se nepřijemné pravdy – jsou vyřčeny. Vzduch se projasňuje a v závěru nastává zklidnění.

Laura Forti píše s jistotou, s nadhledem, dialogy mají spád a vtip. Za hru *Pesach* získala v roce 2001 cenu Premio Betti; inscenována je s úspěchem například ve Francii a v Německu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Laura Forti,

italská dramatička, herečka a překladatelka z angličtiny a francouzštiny. Vystudovala literaturu a divadelní vědu, tři roky studovala herectví na slavné Accademia Nazionale d'Arte Drammatica „Silvio d'Amico“ v Římě. V roce 2001 získala cenu Premio Betti za hru *Pesach/Passaggio*, vyhrála sou-
těž *Storie del Novecento* za povídku *Dimmi (Pověz mi)* a cenu Premio Festival Castello di Serravalle za monolog *Nema problema*, který byl vybrán mezi 120 nejlepších evropských her 2010 komisí European Theatre Convention. Forti pravidelně spolupracuje s časopisem *Sipario*, který publikuje její hry. Časté pracovní příležitosti získává v zahraničí, zejména ve francouzských a německých divadlech, která uvádějí její hry (Theater Lübeck, Junges Theater Göttingen, Theater in Luxemburg atd.). Přeložila Taboriho hry *Kanibalové* a *Mein Kampf*.

Diplomacie (Diplomatie, 2011)**Cyril Gely**

Francie

Překlad: Kateřina Neveu

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů

NORDLING Děkuji mnohokrát. Protože jsme opět sami, tak vám řeknu, proč jsem tady. Přišel jsem vám navrhnout konec toho všeho... Ti sabotéři, jak říkáte, jsou tady doma. Brání se. To je přirozené, ne? (V blízkosti jsou slyšet výstřely. Choltitz uhodí pěstí do stolu.)
CHOLTITZ Zase ti francouzští ničemové! (Jde na balkón.) Já je rozšlapu! Všechny je rozcupuju, slyšíte. Do posledního! (nakloní se

do ulice.) Budou je sbírat po kouscích. Takový tomu udělám konec!
NORDLING O tom pochybuji, pane generále. Zastřelíte jednoho a na jeho místě se objeví další dva.

CHOLTITZ: Všechno záleží na prostředcích, které budou použity, pane konzule. Věřte mi, tihle teroristé už brzy pochopí, že Reichu se nevzdoruje. Do teď jsme byli více než smířliví. Nikoho jsme nezabili jen tak pro potěšení ze zabíjení. Ale jednoduše z nutnosti. Jako odvetné opatření. (...) Pařížané jsou podlí, víte. Už čtyři roky jsou zahrabaní ve svých domovech. Když v Normandii nepřítel začal postupovat, tak jich pár vylezlo. A od té doby na nás útočí, vyzývají nás, vzdorují nám, zabijí naše muže po desítkách... Ale zaplatí za to. A nebudu brát žádné ohledy na to, jestli jde o sabotéry, nebo někoho jiného. Byl jsem jmenován do Paříže proto, abych opět zavedl pořádek. A chci toho udělat ještě víc.

Píše se 25. srpen 1944, k Paříži se blíží spojenecké jednotky, aby přispěly na pomoc povstání, které zuří v ulicích města už šestý den. Velitel německých sil v Paříži, generál Dietrich von Choltitz, ovšem obdržel od Hitlera jasný rozkaz: Paříž je nutno udržet za každou cenu, pokud by měla padnout do rukou spojenců, pak jen jako hromada trosk. Ke splnění Hitlerova rozkazu je všechno připraveno, podminovány byly všechny pařížské mosty přes Seinu i další strategické objekty. Vykoná loajální generál, který zatím vždy osvědčil bezmeznou oddanost Třetí říši, i tentokrát rozkaz svého vůdce? A zapíše se do historie jako muž, který zničil Paříž? Do vypjaté situace vstupuje z vlastní iniciativy příslušník neutrálního státu, švédský konzul Raoul Nordling, aby se stal prostředníkem mezi francouzským odbojem a velitelstvím německé armády.

Ve hře pronikne 25. srpna 1944 nad ránem Nordling tajně do sídla německého vojenského velení v hotelu Meurice. Podaří se mu setkat se o samotě s generálem von Choltitzem a získá tak zhruba hodinu na to, aby dokázal zdánlivě nemožné: přesvědčit nacistického generála, aby se

vzepřel slepé vojenské poslušnosti. V bezesporu největší diplomatické partii své kariéry se přitom Nordling může spolehnout jen na umění vyjednávat, budoucnost Paříže závisí na tom, dokáže-li najít oboustranné přijatelné řešení neřešitelné situace.

Cyril Gely ve hře ukazuje, jak obtížná může být definice „správného rozhodnutí“ v nepřehledném dějinném momentu konce války. (Renata Venclové, ČRo)

Diplomacie Cyrila Gelyho měla premiéru v Théâtre de la Madeleine v roce 2011 a stala se hitem pařížské divadelní sezony. Hra, divadlo i dva z herců (André Dussollier a Niels Arestrup) byli nominováni na prestižní cenu Moliere 2011.

Filmové zpracování hry *Diplomacie* v německo – francouzské koprodukcii vstoupilo do kin v březnu 2014 (režie: Volker Schlöndorff).

Rozhlasové zpracování hry *Diplomacie* odvysílal Český rozhlas Vltava 8. května 2013.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Cyril Gely (*1968),

francouzský dramatik a scénárista. Vystudoval finančnictví a herectví. Jeho doposud nejúspěšnější a nejpřekládanější hrou je *Diplomacie* (2011), která měla premiéru v Théâtre de la Madeleine v roce 2011 a stala se hitem pařížské divadelní sezony. Hra, divadlo i dva z herců (André Dussollier a Niels Arestrup) byli nominováni na prestižní cenu Moliere 2011.

Filmové zpracování hry *Diplomacie* v režii Volкера Schlöndorffa vstoupilo do kin v březnu 2014. *Diplomacie* získala v roce 2011 Cenu Fondation Barrière a v roce 2012 byla nominována na Křišťálový glóbus, neprestížnější francouzské mediální ocenění, které uděluje Francouzská tisková asociace za nejlepší domácí počín v oblasti umění a kultury.

Větretem odváto aneb Tenkrát v Hollywoodu (Moonlight and Magnolias, 2004)

Ron Hutchinson

UK

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 1 ženy

Do začátku natáčení Jihu proti Severu zbývá pět týdnů. Scénář je ale špatný a režisér je bez nápadu. Legendární producent David O. Selznick musí přimět režiséra Victora Fleminga a slavného scénáristu Bena Hechta, aby film převzali do svých rukou. Na vznik nového scénáře je však pouhých pět dní a Hecht původní román nikdy nečetl...

Úspěšná komedie scénáristy a dramatika Rona Hutchinsona mapuje vznik jednoho z nejslavnějších filmů všech dob a nechává nahlédnout za zavřené dveře fascinující etapy filmového průmyslu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

POPULÁRNÍ FRANCOUZSKÝ KOMEDIOGRAF JEAN-MARIE CHEVRET V DILIA

Poslední let (Dernier vol, 2013)

Jean-Marie Chevret

Francie

Překlad: Jan Cimický

Žánr: komedie

Obsazení: 3 ženy, 3 muži (a jeden neviditelný hlas)

SOLLY (vyjde na scénu a pobrukuje si v dobré náladě) A kampak dneska poletí Solly Bertonová na svém posledním letu?... Mysteriózní tajemství!... Už dva měsíce je marně bombarduju, aby mi dali přesný harmonogram a rozvrh, abych věděla... a výsledek? Nechtěli mi nic říct! Z toho kouká nějaké překvapení! Pořádné překvapení! Tak šup, žádné otálení! Vzhůru k odbavení! (do mobilu) Doufám, že na ten poslední let budou Solly Bertonovu trochu rozmazlovat! Vždyť pro ně létám 32 let! (...) Poslední let! Dovedu si představit, co mě všechno čeká: vtípky, přáníčka, vyzdobená kabina, barevné konfety, možná i lampiony. Uvidíš! Takových oslav jsme se něco naorganizovali pro ostatní, tak teď jsme na řadě my! Vzpomínáš si na odchod Soni do důchodu? To byla fiesta! Všichni jsme se opili! A ani jeden pasažér nevystupoval střízlivý!... Přirozeně, kdyby to byl zájezd do Mekky, asi by tam byla jiná atmosféra. Ovšem, brzy se uvidíme, beruško! Čus! Čus! (skončí hovor a uloží mobil) Dobrá! Půjdem strhnout roušku tajemné

destinace, která mne dneska čeká! Šanghaj se může těšit! Los Angeles, už letím!

Další komedie francouzského autora Jean-Marie Chevreta, mistra konverzační komedie, ani tentokrát nezůstává nic dlužna svým divákům. Stará (ale přitom padesátiletá) letuška Solly Bertonová odchází do důchodu a chystá se na svůj poslední let u společnosti, které věnovala 32 let práce a života. Solly je vtipná, trochu hubatá osoba. Očekává, že se s ní společnost rozloučí na úrovni, ale zdá se, že zapomněli... Místo zajímavé destinace na rozloučenou má letět na venkovské letišti v Bergeracu a navíc zaučovat na trase novou letušku.

I cestující jsou zajímavé figurky: Stará paní, zdánlivě milá stařenka, která se ukáže jako tyranka a pletichářka, člen milionářského Klubu, který čeká vyhazov ze své pozice a konečně i mladický pětadvacetiletý vikomt, jemuž starostlivá matka zařídila let pod patronací personálu jako „dítě bez doprovodu“, bez ohledu na to, že to je určeno dětem do 14 let.

Situáční gagy střídá řada vážných okamžiků i napětí. Vděčná komedie pro herce i diváky.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Odjezd nejistý (Faux départ, 2004)

Jean-Marie Chevret

Francie

Překlad: Jan Cimický

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muž, 3 ženy

Pařížští manželé, Odile a Jean, by chtěli ještě uskutečnit svoje nespěněné sny. Jean, skoro šedesátník, spisovatel a profesor, miluje dům na venkově a chtěl by se tam přestěhovat, je posedlý úpravami interiéru

i zahrady. Jeho žena, padesátnice plná síly a energie, by ovšem nerada opouštěla Paříž a neumí si představit život v „ponorce“, navíc bez společnosti v nějakém zastrčeném koutě. Snaží se proto vymyslet důvod, jak všechno pozdržet, protože nechce manželovi kazit radost. Alespoň svébytným způsobem odrazuje zájemce o koupi pařížského bytu... Až do chvíle kdy najde skvělý kompromis: pronajmout jeden pokoj slušné studentce a tak získat nějaké peníze na úpravy nového sídla. A tady začíná děj dramaticky nabírat, mladá dívka je totiž talentovaná mladá herečka a Odile se vzdala této kariéry kvůli svému muži. Nová situace jí nabízí příležitost. Jenže jak to utajit před manželem? Pomůže jeho sestra, která se s nimi spiklenecky spojí. Zápletka však nabírá na intenzitě a hrozí prozrazení, které by mohlo pohřbit dosavadní partnerský klid...

Hra měla premiéru 29. dubna 2004 v divadle Theatre Rive Gauche v režii Thierry Harcourta.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Celibát na dvorku (Celibat sur Cour)

Jean-Marie Chevret

Francie

Překlad: Jan Cimický

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 3 ženy (+ 2 stěhováci)

Do domu v romantické pařížské čtvrti Le Marais se přistěhuje nový nájemník Vincent, nemá moc chuť o sobě mluvit, je to bývalý námořník. Domovnice Suzanne je však neodbytná, místní zpravodajská služba. Postupně poznáme i další obyvatele – Cecile, svobodnou učitelku, pak i studentku Caroline, která studuje geografii, Andrého, vdovce už dvacet let – a osudy se nám začínají zaplétat. Sbližují se. Jejich dialogy jsou vtipné i kousavé. Nahlížíme do letního života v tichém koutku Paříže.

V něčem připomíná atmosféra Le Marais naši Malou Stranu a náladu někdejších *Povídek malostránských* – klidnou a přitom plnou vnitřního napětí.

Chevretova komedie nabízí skvělou roli domovnice – pro herečku s širším rejstříkem, od vtipné ženy z lidu po racionálně uvažující a životem zklamano ženu. Stejně herecky bohatá je i postava Vincenta, který se promění z bručouna do nejspíše zamilovaného až do statečně zklamaneho stárnoucího muže, který doufá, že klid najde v návratu do předchozí profese.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Amazonky (Les Amazones)

Jean-Marie Chevret

Francie

Překlad: Veronika Pešinová

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Martina Murialovou (41 let) poslal její muž po dvacetiletém manželství kvůli mladé milence k vodě. Martina to těžko nese a ačkoliv je jí oporou Loic, mladý homosexuál, jemuž pronajme pokoj pro služku, je v depresi, a obrátí se na své věrné přítelkyně. Micky, úspěšná reklamní agentka (42 let), stále svobodná, se k Martině nastěhuje a jejich soužití blahodárně působí na zvednutí morálky obou. Ke kamarádkám se rychle připojí i nedávno z práce propuštěná Annie (41 let) a dohromady vytvoří trio amazonek. Štěstí bez mužů, bez hádek, diet a soupeření. Všechno jde skvěle až do chvíle, kdy ženy souhlasí s tím, aby se k nim nastěhoval syn jejich přítelkyně Guillaume (27 let). Opustila ho snoubenka a on se pokusil o sebevraždu. Amazonky souhlasí s tím, že u nich Guillaume stráví dva týdny dovolené, a pokusí se změnit jeho názor. Ovšem Guillaume svým příjezdem dosavadní harmonii zcela naruší. Je totiž pohledný, okouzlující a žádoucí. Ze tří kamarádek se rychle stanou

sokyně v zápase, kde jsou všechny rány dovoleny. Jediný Loic zachovává chladnou hlavu, ale Guillaumovu kouzlu nakonec propadne i on.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Squat (Le squat)

Jean-Marie Chevret

Francie

Překlad: Irena Novotná

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Lehká konverzační komedie pro tradiční „bulvární“ divadlo: Mladá dvojice se s pomocí španělského kamaráda vloupá do opuštěného bytu. Majitelky, dvě sestry, jsou celé léto na jihu a byt je prázdný. Kamarádova matka je domovnice, není tedy problém se dostat ke klíčům a udělat kopii. Dvojice skvoterů je také různorodá: Sam, vlastně Samir, je Alžířan, jehož otec imigroval do Francie po konci alžírské války a dívka Nataša je emigrantka „bez papírů“ z Ruska. Dramatická zápleтка začíná nečekaným návratem sester z Paříže. Když najdou ve svém bytě nezvanou návštěvu, každá se k problému postaví po svém. Jedna ze sester, původně učitelka Jeanne, je nakloněna pomáhat. Druhá, někdejší armádní zdravotnice, to odmítá. V expozici se mladá dvojice snaží začlenit, Sam hledá pracovní stáž, Nataša se učí manikérkou. V okamžiku, kdy však Sam neuspěje a vše se hroutlí, dochází k proměně a odmítající sestra se stává tvrdou bojovnicí za štěstí mladé dvojice. Když se zdá, že vše spěje k happyendu, pronajmou sestry mladé dvojici malý byt ve stejném domě v pátém patře, ale když se tam Sam a Nataša jdou podívat, aby se nastěhovali konečně do vlastního, zjistí, že v bytě jsou již dva černošští skvoteri... a všechno začíná znovu ...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Český překlad připravujeme.

Jean-Marie Chevret,

francouzský dramatik, herec a scénárista. Po absolvování konzervatoře pracoval spolu s André Cellierem v Théâtre de Tours. Poté se stal ředitelem divadelní lodi Mermo, kde se setkal se skupinou Vamps a začal s nimi spolupracovat na jejich vystoupeních (*Chaud les Vamps, Lâcher de Vamps, Ah ben les revoilà*, 2003).

Mezi jeho nejvýznamnější hry patří: *Le Squat* (*Squat*, překlad: Irena Novotná), hra byla v roce 2000 nominovaná na prestižní cenu Molières, dále na cenu United Nations Cultural and Artistic Solidarity Prize; hra se dočkala také filmového zpracování. *Les Amazones* (*Amazonky*, překlad: Veronika Pešinová), hra se s velkým úspěchem inscenovala v Kanadě, USA, Polsku, Itálii, Řecku a ve Velké Británii. *Faux Départ* (*Odjezd nejistý*, překlad: Jan Cimický) a *Celibat sur Cour* (*Celibát na dvorku*, překlad: Jan Cimický). Jeho nejnovější hrou je *Poslední let* (*Dernier vol*, překlad: Jan Cimický).

Rituální vražda Gorge Mastromase (The Ritual Slaughter of Gorge Mastromas, 2013)

Dennis Kelly

UK

Překlad: Lucie Kolouchová

Žánr: drama

Obsazení: 2 ženy, 5 mužů

Nejnovější hra britského dramatika Dennise Kellyho, u nás známého díky hře *Láska a peníze*, je moderní variací na středověké morality, včetně ďábelského pokušení a chóru, který začíná vyprávět o životě jistého Gorgeho. Z proudu vyprávění se postupně vynoří příběh o vzestupu a pádu jednoho na první pohled úspěšného podnikatele, muže z ulice, který se vypracoval. Gorgeho zázračná kariéra začala podvodem, kdy si z číšníka polepšil na úspěšného obchodníka a pak se zamiloval do své podřízené Luisy. Ta jeho dvoření odmítá, Gorge ale z jejího psychiatra vytáhne její tajemství – Luisa byla jako dítě pohlavně zneužívána. A tak se jí Gorge rozhodne získat pomocí lži – vymyslí si, že i on si prošel podobným traumatem. A co víc – postaví si na své fungující historce nejen vztah, ale i kariéru úspěšného spisovatele... Jenže každá lež jednou musí vyjít najevo a cena je vysoká...

Hra byla napsána pro londýnské divadlo Royal Court, kde inscenaci režisovala kultovní režisérka Vicky Featherstone.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jestli nás nenecháte snít, my vás nenecháme spát (If You Don't Let Us Dream, We Don't Let You Sleep, 2013)

Anders Lustgarten

UK

Překlad: Lucie Kolouchová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 ženy, 5 mužů

Nejnovější hra Anderse Lustgartena zkoumá etiku politiky úsporných škrtů a její vliv na současnou společnost. Brechtovsky laděná hra nastoluje situaci, kdy veškeré veřejné služby a sociální systém je zprivatizován – a co se stane, vidíme hned ve druhé scéně, kdy žoviální řemeslník nainstaluje vyděšené důchodkyni doma „měřič dluhů“, automat, který pravidelně vyžaduje svou dávku peněz, jinak v domácnosti nic nebude fungovat. S důchodkyní se podíváme i do zprivatizovaného zdravotnictví, kde se paní ocitne po pokusu rozmlátit zmíněný automat. Pokud první půli hry tvoří sled obrazů z neutěšeně zprivatizované společnosti, druhá půle nabízí radikální řešení. Ocitáme se ve Dvoraně veřejného mínění, kde protestanti horlí proti zkorumpovaným bankéřům a celému nefunkčnímu systému. Jediným jejich posluchačem je ale pouze nedávno vyhozený mladý bankéř, skeptický k jakékoliv možnosti změny. Sociální téma a téma občanských nepokojů, které nedávno otřásly Británií, zpracovává Lustgarten s typicky britským černým humorem a nadšátkou. Ne nadarmo získal stipendium Nadace Harolda Pintera, tento autor je mu vskutku blízký.

Hra měla premiéru v únoru 2013 v londýnském Royal Court Theatre v režii Simona Godwina.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nože v zádech (Les Couteaux dans le dos, 2009)

Pierre Notte

Francie

Překlad: Adéla Nesrstová

Žánr: tragikomedie

Obsazení: variabilní (nejlépe však minimálně 3 muži a 4 ženy)

Hra *Nože v zádech* je jakousi iniciační cestou mladé dívky Marie, která neví přesně, co chce, ale odmítá to, co jí podsouvá společnost a konvence. Rozhodne se proto odejít z domova a zvažuje i odchod ze světa. Bloudí a potkává podivné a často nereálné postavy, které se s ní dělí o své životní zkušenosti. Pohybuje se někde na pomezí života a smrti a téměř na konci této cesty potká hlídače majáku, který má, podobně jako ona, sklony k sebepoškození. Od té chvíle je schopná se dívat na svět odlišně. Mladí sebe-trýznitelé spolu mluví pseudo-filozofickým jazykem, pod jehož úsměvným povrchem se nachází výkřiky lidí, kteří nedokáží žít sami se sebou a touží žít „mimo vlastní kůži.“

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

O lásce (Om kärlek, 2010)

Lars Norén

Švédsko

Překlad: Martin Severýn

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 2 ženy

Šest lidí v současném Stockholmu. Dva rozpadající se vztahy, jeden vznikající... nebo dva? Tři? Rozpadají se všechny, nebo všechny teprve vznikají? Všichni se rozcházejí s životní láskou kvůli své životní lásce. Je to tak banální. A přitom nejsilnější moment lidského života – jako smrt dítěte,

jako smrt matky. Mistrně minimalistická fuga nejvýraznějšího současného švédského dramatika Larse Noréna, kde se šest hlasů proplétá v jednoduchém jazyce každodenních, obyčejných dialogů. Dialogů sedřených až na kost – až kam lásku a všechny velké city dokáže sedřít všední den a život.

Lars Norén je držitelem Severské ceny Švédské akademie („malá Nobelova cena“) za rok 2003.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Lars Norén (*1944, Stockholm),

jeden z nejvýznamnějších švédských dramatiků. Debutoval v roce 1963 jako lyrický básník, poezii se věnoval do konce sedmdesátých let.

V osmdesátých letech natrvalo zakotvil v žánru dramatu. V období 1983–1990 vzniklo bezmála dvacet her, v roce 1995 jich už bylo rovných třicet. Norén v nich podniká sondy do různých rodinných či mileneckých konstelací. Koncem devadesátých let a v době nejsoučasnější se Norénova dramatika začíná ubírat novým směrem, téma rodiny se zřejmě vyčerpává a problémy mezilidských vztahů se rozšiřují o téma despotismu, fašismu a chaosu společnosti na přelomu tisíciletí. Průlomovou hrou autorovy dramatiky 80. let se stala dosud nejpřekládanější a nejvádnější *Noc je matkou dne* (*Natten är dagens mor*, 1982, do češtiny přeložil Zbyněk Černík). Volně na ni navazuje *Chaos je sousedem Boha*. Nejnovější hrou Larse Noréna je drama *O lásce* a dále epický opus 3 31 93.

Cikánský boxer (Zigeuner-Boxer, 2010)

Rike Reiniger

Německo

Překlad: Lucie Ceralová

Žánr: monolog

Obsazení: 1 muž

Hans si přeje, aby zapomněl. Aby zapomněl na den, kdy se jako dítě seznámil se svým přítelem Rukim, který mu dal jablko. Na den, kdy ho vzal Ruki teenager na box a kdy mu nacisti čím dál častěji zakazovali boxovat. Aby zapomněl, jak se znovu setkali v pracovním táboře a jak spolu museli esesákům pro zábavu boxovat. Jak Ruki jednoho zmlátil a Hans ho za to musel zastřelit. Vzpomínky jsou jako šelmy, před kterými se Hansovi nedaří utéct. On sám je vzpomínka. Hra o přátelství, které bylo ve Třetí říši zakázané a přesto trvá až za hrob.

Příběh boxera Rukihovo odráží životní osud Johanna Trollmanna, zvaného „Rukelie“, narozeného roku 1907 v Hannoveru. Trollman se v roce 1933 stal mistrem Německa v polotěžké váze. Roku 1944 byl zavražděn ve Wittenberge, pobočným táboře koncentračního tábora Neuengamme.

Hra byla vybrána do soutěžní přehlídky Heidelberger Stückemarkt 2011, kde získala Cenu publika.

Rike Reiniger (*1966),

vystudovala divadelní vědu v Gießenu a režii a dramaturgii na KALD DAMU v Praze. Je spoluzakladatelkou berlínského divadelního souboru Kumpanya. Má za sebou angažmá v několika krajských divadlech v Sasku a v loutkovém divadle v Bautzen. Pracuje jako režisérka a dramatička v Berlíně.

Začínáme končit (Le debut de la fin, 2011)

Sébastien Thiéry

Francie

Překlad: Petr Christov

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Čtyřicátník Alain Bauman, majitel obchodní firmy, je přesvědčený, že jeho žena v poslední době nějak příliš rychle stárne. Za pět roků o čtyři desítky let. Mělo by jí být pětatřicet, ale táhne jí na sedmdesát. Místo krásné ženy vidí Bauman vedle sebe spíše babičku. Jejich manželský život je v krizi, odcizení je čím dál větší, na společný sex Alain nedokáže ani pomyslet. Možná je však všechno trochu jinak, než se z manželova pohledu zdá. Kdo se změnil? Co se změnilo? A nebudou všechny pokusy situaci nějak vyřešit spíše směšné?

Francouzská komedie (jeden pokoj, pohovka, troje dveře) ze současnosti o (jak jinak!) vztazích mezi muži a ženami, o plynutí času, strachu ze stárnutí a ošklivosti, o (ne)schopnosti být spolu. A navíc trocha absurdity (možná přijde i Ionesco!) a zdvojení hlavní ženské postavy dává příležitost dvěma herečkám různého věku zahrát si jednu a tutéž roli...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Sébastien Triéry (*1970),

francouzský herec a dramatik. Navštěvoval soukromou hereckou školu Cours Florent, v roce 1997 ukončil pařížskou Národní dramatickou konzervatoř. V letech 2004–2006 psal provokativní scénáře ke skryté kameře pro společnost Canal+ s názvem *Chez Maman* (*U maminky*). V roce 2005 napsal svou

první hru – aktovku s názvem *Sans ascenseur (Bez výtahu)*, o rok později následovala další aktovka *Dieu habite Düsseldorf (Bůh bydlí v Düsseldorfu)*. V roce 2013 uvedlo Theatre du Rond-Point v režii Jean-Michela Ribese jeho zatím poslední hru *L'Origine du monde (Původ světa)*.

Jed (Gif, 2009)

Lot Vekemans

Nizozemsko

Překlad: Monika Loderová

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Hru tvoří dialog muže a ženy na hřbitově. Je pošmurný den, hustě prší. On přijel z dálky, přijel na domluvenou schůzku o něco dřív a čeká v prázdné místnosti, kde je pouze automat na vodu, automat na kávu a několik židlí. Přijíždí žena. Setkávají se po deseti letech, v hovoru je cítit jisté napětí. Z jejich dialogu postupně vyplývá, že se jedná o bývalý manželský pár, který před deseti lety tragicky ztratil jediného syna. Muž ženu posléze opustil nečekaně během silvestrovského večera, protože nemohl již unést její způsob prožívání smutku, sedl do auta a odjel. Po dlouhém putování našel nový domov ve Francii. Žena zůstala v Holandsku a přesto že chodí do práce, sportuje, stýká se s lidmi a formálně se podílí na společenském životě, její život naplňuje pouze smutek. Když vyjde najevo, že muž je znovu ženatý a jeho partnerka čeká dítě, vzbudí to v ní pocit hořkosti a nespravedlnosti. Po krátké emotivní výměně se dialog zklidní a muž se snaží ženě vysvětlit své myšlenky, názor na prožívání tragických událostí, pokoru vůči životu. Nakonec se oba rozjedou do svých domovů.

Název hry *Jed* je zámlinkou, pod kterou žena zorganizovala setkání na hřbitově. Našla v novinách článek o jedu, který vypouští jisté rostliny na hřbitově a vymyslela si, že hřbitov a tím pádem i hrob jejich syna bude přemístěn.

Velmi pěkně napsaný text, který kromě konkrétní tragické rodinné situace přináší všeobecnější zamyšlení o prožívání smutku, síle žít a nacházet v životě pozitivní věci.

Autorka získala v roce 2010 za svou hru *Jed* nizozemskou cenu za nejlepší divadelní hru roku.

Text holandského originálu a anglického překladu je elektronicky k dispozici v DILLIA. Český překlad připravujeme.

Lot Vekemans (*1965),

holandská dramatička. Vystudovala sociální geografii na Univerzitě v Utrechtu a autorskou tvorbu na amsterodamské Schrijversvakschool. Krátce po absolvování školy pracovala jako novinářka. Od roku 1999 se již plně věnuje psaní divadelních her. Její hry slaví úspěchy na jevištích v Anglii, Německu, Lucembursku, Belgii, Francii, Rakousku, Africe, Číně, Argentině, USA atd. Mezi její nejhranější hry patří: *Truckstop*, *Jidáš*, *Jed* (hra získala v roce 2010 nizozemskou cenu za nejlepší divadelní hru roku). Její nejnovější hrou je *Isméné*, která měla v dubnu 2014 úspěšnou premiéru v Deutsches Theater.

Nabízíme

Zahraňiční hry nepřeložené

Dusk rings a bell (2010)

Stephen Belber

USA

Žánr: psychologické drama

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Molly a Ray se po pětadvaceti letech náhodou setkají v městečku, kde strávili jediný romantický večer. Molly pracuje pro CNN, Ray má zahradnickou firmu, jsou osamělí. Zdá se, že vzpomínky na někdejší setkání povedou k navázání vztahu, ale Ray otřese Molly doznáním, že v mládí nezabránil zabítí gay mladíka a strávil deset let ve vězení.

Po dlouhé debatě o lidskosti, pokání a hledání smyslu života, prokládané monology, se protagonisté opět rozejdou.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. DILIA může promptně zajistit překlad.

Don't Go Gentle (2012)

Stephen Belber

USA

Žánr: psychologické drama

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Název hry amerického dramatika Belbera (spoluautora seriálu *Zákon a pořádek*) odkazuje k básni Dylana Thomase – k smrti se nemá přistupovat s pokorou.

Sedmdesátník Lawrence, soudce v důchodu a těžce nemocný vdovec, se jako poradce ujme Tanyi, která za pašování marihuany příteli do vězení strávila za mřížemi tři měsíce. Přišla o práci a její syn Rašid má problémy ve škole. (Tanya a Rašid jsou Afroameričané, ale více než o barvu pleti jde o jejich sociální vyloučení). Tanya se k Lawrencovi nastěhuje, což vyvolá nelibost jeho dospělých dětí, se kterými má dlouhodobě problematický vztah. Ben se potýkal s narkomanstvím a je nezaměstnaný, Amelie je v domácnosti a holduje alkoholu. Lawrence Tanye, která o něj pečuje, odkáže dům. Po ostré konfrontaci všech zúčastněných Tanya se synem odejde, Ben znovu hledá útěchu v drogách, Amelie odjíždí na dovolenou a Lawrence, který příliš pozdě a nevhodně chtěl napravit své sobecké chyby, zůstává sám.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. DILIA může promptně zajistit překlad.

Stephen Belber (*1967)

Stephen Belber je americký dramatik a scénárista. Po absolutoriu filozofie v roce 1989 se odebral do New Yorku splnit si svůj sen psát pro divadlo. Strídal řadová zaměstnání, aby si vydělal na kurzy tvůrčího psaní. V roce 1994 byl přijat na prestižní uměleckou školu Julliard. Jeho prvním výrazným úspěchem byla hra *Tape*, kterou v roce 2000 uvedlo Actor's Theatre v Louisville. Jeden z jeho posledních textů *Don't go gentle*

on me se roku 2012 objevil na jevišti MCC Theatre v New Yorku. Kromě divadla se věnuje i psaní seriálových scénářů, mezi něž patří například *Právo a pořádek*.

The Pass (2014)

John Donnelly

UK

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Fotbalista Jason žije svůj sen. Na účtu má miliony, lidé nadšeně skandují jeho jméno a samy od sebe se mu nabízejí ty nejkrásnější z žen. Jeho velký úspěch je ale vykoupený velkou lží.

The Pass je příběhem o sexu, slávě a o tom, kolik je toho člověk ochoten obětovat, aby mohl něco získat. Nová hra Johna Donnellyho reaguje na rapidní vzrůst homosexuálních přiznání profesionálních sportovců. Svižné a zábavné dialogy postupně odhalují závažnost zamlčené pravdy.

Hra měla v roce 2014 premiéru v londýnském Royal Court Theatre.

Text anglického originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

lupus in fabula

Henriette Dushe

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 3 ženy

Tři sestry stojí u smrtelné postele svého otce. Otcovská autorita, která je všechny od narození formovala, odchází. Tato blížící se ztráta donutí všechny tři sestry pohlédnout na své vlastní životy. Nejstarší, obětavá ošetřovatelka, jeho konec předvídá, a tak formuluje a zdokonaluje svou smuteční řeč, kterou dříve či později bude nucena pronést. Nejmladší se

především snaží vyrovnat se svými profesními a osobními selháními. Prostřední považuje umírání svého otce a narození svého dítěte za hmatatelný důkaz stvoření a zániku. Aby své myšlenky odpoutala od umírajícího, představuje si sama sebe a své sestry jako různá zvířata v různých krajinách. Tři sestry se ve hře musejí vyrovnat nejen s odchodem nejbližšího člověka, ale také se svými myšlenkami. Hra *lupus in fabula* je mnohovrstevnatý text o žití a přežití tváří v tvář smrti.

Hra *lupus in fabula* získala hlavní cenu prestižní divadelní přehlídky Heidelberger Stückemarkt 2013. Premiéra hry slavnostně zahajovala Heidelberger Stückemarkt 2014.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Weltkrieg für alle (2013)

John von Düffel

Německo

Žánr: nekorektní politická fraška

Obsazení: 4 muži, 2 ženy

Weltkrieg für alle je politicky nekorektní fraška, ve které každý člen rodiny přijímá pozici konkrétní světové velmoci. Díky tomu nabývají vánoční svátky u rodinu Hansenů apokalyptických rozměrů.

1969: Dědeček Hans-Heinrich trpí válečným posttraumatem, jeho žena Ingrid je už dlouhá léta pacifistka a touží po frankfurtském taxikáři Fischerovi. Jejich dcera Helga si užívá volnou lásku a to možná až příliš. Nemá totiž nejmenší poněti, kdo je otcem jejího nenarozeného dítěte. Možná Rus. Možná Američan. Nakonec naváže vztah s Francouzem, kterého její otec ale považuje za úhlavního nepřítele a nedovolí, aby se stal jeho zetěm. Helga nakonec odchází a syna svěří do péče rodičů.

1981: Dvanáctiletého Josche K., kterého vychovala jeho babička, přisná pacifistka, navštíví oba jeho možní otcové - Stanislav Petrov a Ronald McReagan. V boji o ztraceného syna započne zbrojení v plné síle. Náhle se ocitáme na pokraji třetí světové války.

Slavnostní premiéra hry *Weltkrieg für alle* se bude konat 1.6.2014 v Hessisches Staatstheater Wiesbaden v rámci mezinárodního festivalu Neue Stücke aus Europa.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Patriarkka (2012)

Juha Jokela

Finsko

Žánr: komedie

Obsazení: 5 mužů, 5 žen

Po odchodu do důchodu se stavební inženýr Heimo se svou ženou, učitelkou Virpi, odstěhoval do Francie. Heimo je ale muž činu a po čase zjistí, že není schopen strávit zbytek svého života odpočinkem v Normandii. Celý život na svých bedrech nesl zodpovědnost a najednou se cítí nevyužitý. Ačkoli je jeho žena Virpi proti, rozhodne se Heimo vrátit zpátky do Finska, aby zjistil, zda pro něj jeho země nemá ještě nějaký důležitý úkol. Návrat do Finska poznamená nejen jejich manželství, ale i životy jejich dětí. Potlačené napětí a pocity, které se v nich hromadily v průběhu let a zůstaly dosud nevyřčeny, začínají najednou vyplouvat na povrch a hrozí, že vybuchnou. S návratem Heima a Virpi se rozhoří i rodině silný mezigenerační konflikt. Každý člen rodiny je najednou nucen podívat se do zrcadla a odpovědět si na otázku „Co je moje místo na světě?“

Jokela ve své hře umně propojuje univerzální a soukromá témata: konflikty mezi generacemi, muži a ženami, měnící se svět, stárnutí a láska.

Hra *Patriarkka* byla napsaná k 140. výročí finského Národního divadla a stala se divadelní událostí roku.

Text anglického překladu je elektronicky k dispozici v DILIA.

Alltag & Ekstase

Rebekka Kricheldorf

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Janne je moderní muž kolem čtyřicítky. Nepůsobí nijak zvláště, jen jedno je na něm zvláště. Každý den sám sebe znovu „vytváří“, hledá v sobě totiž optimální JÁ. Zpochybňuje své motivace, srovnává své touhy s touhami, které jsou diktovány všudypřítomným konzumem, a reflektuje každé své rozhodnutí. Jeho ex Katja je vysílená výchovou dcery, a tak hledá útěchu v náručích různých mužů a v přátelství s Janneho matkou, která už má dost mužské hegemonie a rozhodla se žít zcela bez nich. Janneho otec Günther, zcestovalý etnolog, se nenechává omezovat křesťanskými ani evropocentrickými dogmaty a užívá si, ke zlosti svého syna, celou řadu exotických rituálů. Ve chvíli, kdy do Německa přijede Güntherova japonská milenkyně Takeshi, nechá se kouzlem exotiky unést zcela.

Všichni členové tohoto rodinného patchworku zoufale hledají momenty extáze a momenty „bytí mimo sebe“, protože nikdy jsme ještě nebyli tak „při sobě“ jako v dnešní době.

Rebekka Kricheldorf, úspěšná německá dramatička a expertka na společenské satiry, se ve své hře věnuje kromě touhy po extázi, také touze po rituálech a kultu v naší vysoce osvícené, technicky přesycené a stále rychlejší společnosti.

Hra *Alltag & Ekstase* měla úspěšnou premiéru 17. ledna 2014 v Deutsches Theater Berlin.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Rebekka Kricheldorf (*1974, Freiburg),

německá dramatička a překladatelka. Vystudovala romanistiku na Humboldt-Universität v Berlíně a scénické psaní na berlínské Hochschule der Künste. V roce 2002 získala její hra *Prinzessin Nicoletta*, pohádka pro dospělé, na Heidelberger Stückemarkt cenu nakladatele a cenu publika. Hra byla poté scénicky čtena na Stückemarkt při Berliner Theatertreffen. V roce 2003 se dočkala německé premiéry v Stadttheater Gießen a švýcarské premiéry v curyšském Theater am Neumarkt. V červnu 2003 získala za hru *Kriegerfleisch* Kleist-Förderpreis pro mladé dramatiky. Od ledna do června 2004 působila jako hausautorka v Nationaltheater Mannheim. V roce 2009 měla její hra *Das Ding aus dem Meer* úspěšnou premiéru v Staatstheater Kassel. V letech 2009–2011 pracovala jako dramaturgyně v Theaterhaus Jena, kde byla také uvedena její hra *Villa Dolorosa: Drei missratene Geburtstage* a trilogie *Gotham City*. Stadttheater Bern uvedl v únoru 2011 její hru na motivy písní Nicka Cavea *Murder Ballads*. Její hra *Testosteron – eine schwarze Parabel* měla premiéru v listopadu 2012 v Staatstheater Kassel. Její nejnovější hra *Alltag & Ekstase* měla úspěšnou premiéru v lednu 2014 v berlínském Deutsches Theater.

Reasons to be pretty (2011)**Neil LaBute**

USA

Žánr: drama/komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Hra je třetím dílem trilogie (*Tvar věcí, Tlustý prase*) o dopadu vzhledu (či nevzhlednosti) na partnerské vztahy. Ve své první broadwayské hře (i v navazujícím textu *Proč být šťastný*) opouští autor obvyklé líčení krutosti v chování svých postav a volí smířlivější vyznění.

Uražená Steph se rozejde s Gregem, neboť o ní řekl, že vypadá „obyčejně“. Neodpuštělnou poznámku náhodou vyslechla a Steph donesla její kamarádka, atraktivní Carly. Ta je vdaná za prostoduchého sportovce Kenta, který na ni žárlí a svou nejistotu řeší nevěrou. Greg své provinění nechápe, Steph si najde jiného. Po hádce s Kentem Greg pomstychtivě navodí situaci, v níž těhotná Carly přistihne Kenta. K smíru se Steph dojde až na její svatbě. Greg se zamýšlí nad subjektivním vnímáním krásy. Řekne Steph, jak je hezká, a usoudí, že hlavní je dělat lidem radost.

Text anglického originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Reasons to be happy (2013)**Neil LaBute**

USA

Žánr: drama/komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Hra navazuje na předchozí text *Proč být hezký* a sleduje další osudy čtveřice třicátníků.

Vdaná Steph atakuje svého bývalého partnera Grega – zazlívá mu, že chodí s její nejlepší přítelkyní Carly. Ta opustila manžela Kenta kvůli jeho nevěře. Greg a Steph zjistí, že se vlastně stále mají rádi. Steph odejde od manžela, jenže Carly otěhotní. Kent se trápí v neuspokojivém vztahu

s dívkou, s níž své ženě zahýbal. Nerozhodný Greg se snaží nikomu neublížit, a týrá tak obě ženy. Nakonec se s oběma sejde a oznámí jim, že odjíždí do New Yorku začít nový život. Carly už mezitím šla na potrat a s Gregem skoncuje. Steph mu odpouští a po jeho odchodu optimisticky listuje průvodcem po New Yorku, který jí Greg dal.

Někteří recenzenti soudí, že autor se možná rozhodl vytvořit fiktivní časosběrný dokument a bude své protagonisty sledovat až do důchodu...

Text anglického originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

These little town blues are melting away (2010)

Pipsa Lonka

Finsko

Žánr: činohra – drama

Obsazení: 13 mužů, 7 žen

Hra se odehrává někde na pobřeží Baltského moře, v místě, kterému se snad ani nedá říkat vesnice. Voda pomalu stoupá. Stoupá tak pomalu, že snad ani není skutečnou hrozbou. Možná ale je. Blízko u moře jsou domy obývané melancholickými Finy, kteří se navzájem znají jako své boty. Někteří ještě mají sny. Jiní jen chtějí proplouvat životem. Domy jsou malé, lidé v nich velcí. V supermarketu Onni se všichni stávají jen neviditelnými zákazníky. Nezbyvá nic jiného, než se na útesech pokoušet ohlédnout zpět do starých dobrých časů. Pouze venku v přírodě se vše navrácí do pořádku. Pouze tam se lidé stávají tím, kým ve skutečnosti jsou.

Hra poeticky, hořce i melancholicky představuje „celé Finsko v dramatické miniatuře“.

Finský originál a anglický překlad hry jsou elektronicky k dispozici v DILIA.

Quietly (2012)

Owen McCafferty

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži

Jimmy a Ian, dva muži středního věku, se toho večera vidí poprvé v životě. Z obou čiší zarytá zahořklost. Nejde o ledajaké setkání – Ian vyhledal Jimmyho, aby se omluvil za to, že před šestatřiceti lety při bombovém útoku zapříčinil smrt jeho otce...

Komorní dialog dvou mužů o vině a odpuštění od samého začátku brilantně pracuje s napětím. Slova jsou kladena jako rozbušky, které mohou každou chvíli vybuchnout.

Text anglického originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Lungs (2011)

Duncan Macmillan

UK

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Dítě je jedinečným příslibem budoucnosti. Může však nastávající generace od budoucnosti čekat nějaké jistoty? S každým dalším narozením se mnohonásobně zvyšují nároky na životní prostředí a početi potomka se tak jeví jako ryze sobecká záležitost. Mladá dvojice se chystá ve svém vztahu učinit další krok. Brání jí v tom však neustálé analyzování každé maličkosti. Přinese diskuse o založení rodiny konec světa, nebo partnerského vztahu?

„Nová hra Duncana Macmillana je osobitou, netradiční love story, která je zároveň krutě upřímná, zábavná a zcela současná. Vyjadřuje hlas generace, jež si osvojila nejistotu za svůj způsob života.“ Lyn Gardner, The Guardian

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Duncan Macmillan (*1980)

Duncan Macmillan je současný britský autor a režisér mladé generace. Od dob studií se věnoval psaní pro divadlo v rámci nejrůznějších kurzů tvůrčího psaní včetně programu pro mladé autory v Royal Court Theatre. Za svou hru *Monster* byl oceněn porotou Bruntwood Awards v Royal Exchange Theatre v Manchesteru, kde se záhy stal i dvorním autorem.

Jeho drama *Lungs* se brzy po premiéře objevilo i v několika dalších evropských ale i amerických divadlech. Jeho hry se vysílají na stanici BBC Radio 4.

The Stendhal Syndrome (2004)**Terrence McNally**

USA

Žánr: aktovky

Obsazení: 2 ženy, 2 muži; 2 ženy, 3 muži

Dvě aktovky Terrence McNallyho volně inspirované tvorbou G. Stendhala.

V úvodu vysvětluje jeden z herců definici Stendhalova syndromu. Spisovatel Stendhal postřehl, že výrazné umělecké dílo někdy vyvolá nejen intelektuální, ale i velmi emocionální, ba dokonce erotickou odezvu. Především ženy mohou i omdlít či prožít orgasmus.

Full Frontal Nudity

2 ženy, 2 muži

Kultivovaná průvodkyně Bimbi pobídné skupinku tří amerických turistů k rozjímání nad sochou Michelangelova Davida. Pozoruhodná socha skutečně vyprovokuje nečekané a různorodé emoce (dovídáme se je zčásti prostřednictvím vnitřních hlasů). Povýšený pedagog zavzpomíná na nebožku

ženu, prostoduchá Lana touží Davida se dotknout, sexem posedlý frajer je zakomplexovaný... Zamyšlení nad vrcholným nadčasovým uměním autor s humorem a švihem prokládá prozaickými starostmi smrtelníků – kdy už bude oběd? Ale před obědem ještě všichni na chvíli zvažní a „sošně“ znehybní před zvolna mizící sochou, promítanou na plátně.

Prelude and Liebestod

2 ženy, 3 muži

Sebestředný bisexuální dirigent v nejlepších letech, jeho znučená žena (těší se na přestávku, kdy zavolá milenci), nerudný koncertní mistr, znamenitá, ale hloupá sopranistka, dirigentův vytrvalý mladý ctitel. Téměř celý kus se skládá z vnitřních monologů (provázených hudbou) všech aktérů – dominuje jim dirigent, je to především jeho příběh. Rozhodne se odehranou předehrou k Tristanovi a Isoldě i árii *Liebestod* (*Smrt lásky*) zopakovat – tentokrát dokonale! Při vrcholu Wagnerovy hudby dirigent vzpomíná, jak pouze jednou pocítil k někomu blízkost – v mládí při vypjaté erotické situaci s italskou dvojicí. Hudba utichá, dirigent se probodne taktovkou – metaforicky, ale s pravou divadelní krví...

„Prožít umění tak náruživě, dokonce z toho prožitku zemřít! – to je podle někoho prokletí. Jiní možná nesouhlasí, neboť čím jiným je umění než výrazem našich nejhlubších tužeb? ...“, říká jeden z herců v závěrečném monologu.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. DILIA může promptně zajistit překlad.

RELOCATED (2008)

Anthony Neilson

UK

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Uznávaný britský dramatik ve své nové hře zkoumá děsivé kriminální případy spojené s násilím páchaným na dětech. Surrealistický thriller pokračuje v autorově tendenci odhalovat temná zákoutí lidské mysli. Opuštěnou školou se rozléhá ozvěna dětského smíchu, ze zamčeného sklepa se ozývá tlumené volání a žena vědomě přehlíží krvavé skvrny na oblečení svého partnera.

Anthony Neilson se inspičuje nejmrazivějšími případy posledních let (Josef Fritzl, Maxine Carr) a využívá hororových prostředků k nastolení tísnivé atmosféry, která se stejně jako citované kauzy vzpírá logickému vysvětlení. Jedna z nejtísnivějších her, které se objevily na jevišti Royal Court Theatre.

Text anglického originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

25. 1. 2014

Divadlo J.K. Tyla Plzeň

Bohuslav Martinů:

VOJÁK A TANEČNICE

opera

27. 1. 2014

Wiener Staatsoper (Rakousko)

Antonín Dvořák

RUSALKA

opera

29. 1. 2014

Komorní filharmonie Pardubice

Emil František Burian:

VOJNA

lidová hra se zpěvy a tanci

1. 2. 2014

Horácké divadlo Jihlava

Jerry Bock:

**ŠUMAŘ NA STŘEŠE
(Fiddler on the Roof)**

muzikál

1. 3. 2014

Východočeské divadlo Pardubice

John Kander:

CABARET

muzikál

2. 3. 2014

DAMU divadlo DISK

John Kander:

CABARET

muzikál

15. 3. 2014
Městské divadlo Brno
Burt Bacharach, Neil Simon, Hal David:
SLIBY CHYBY (Promises, Promises)
zpěvohra

15. 3. 2014
Städtische Bühnen Osnabrück
(Německo)
Antonín Dvořák
VANDA
opera

21. 3. 2014
Severočeské divadlo Ústí n.L.
Jára Beneš:
RŮŽE Z ARGENTINY
opereta

21. 3. 2014
Štátna Opera Bánská Bystrica
Antonín Dvořák:
RUSALKA
opera

20. 3. 2014
Národní divadlo Praha
Leoš Janáček:
**PŘÍHODY LIŠKY
BYSTROUŠKY**
opera

28. 3. 2014
Národní divadlo Brno
Oskar Nedbal:
POLSKÁ KREV
opereta

28. 3. 2014
Moravské divadlo Olomouc
Petr Iljič Čajkovskij:
SPÍČÍ KRASAVICE
balet

28. 3. 2014
Divadlo F. X. Šaldy Liberec
Oskar Nedbal:
POLSKÁ KREV
opereta

29. 3. 2014
Theater Bremen (Německo)
Bohuslav Martinů
JULIETTE
Opera

Nabízíme

Hudebně- -dramatická díla

Příhody Lišky Bystroušky v ND Praha

Národní divadlo po devíti letech uvedlo nové nastudování opery Leoše Janáčka – *Příhody Lišky Bystroušky*. Opera byla inspirována kresleným seriálem Stanislava Lolka a Rudolfa Těsnohlídka o prohnané lišce a jejích dobrodružstvích. Janáček tuto inspiraci převedl do jedinečného podobství o nekonečném koloběhu přírodních cyklů a lidského života. Nové nastudování provedl 20. března dirigent Robert Jindra a k režii inscenace byl přizván Ondřej Havelka. Inscenace byla uvedena v rámci programu Roku české hudby.

Divadlo J.K. Tyla – Voják a Tanečnice

První opera Bohuslava Martinů *Voják a tanečnice* (1927) na libreto J. L. Budína podle Plautovy komedie Lišák Pseudolus se hraje u nás velmi vzácně. V divadle J.K. Tyla v Plzni měla premiéru 25. ledna v hudebním nastudování Petra Kofroně a režii Tomáše Pilaře. Světová premiéra se konala už rok po vzniku opery v Brně, ale po ní čekala partitura skoro čtyřicet let v archivu, dokud si jí nevšimlo divadlo v Olomouci (1966). Opera má kaleidoskopický charakter připomínající umění mezi dvěma světovými válkami v revuální směsici hudebních i divadelních forem. V hudbě, která je přístupná nejširšímu okruhu publika, zazní i černošský jazzband. I dnešního diváka dokáže jistě pobavit řada komických situací.

E.F. Burian *Vojna*

Komorní filharmonie Pardubice přispěla k Roku české hudby provedením lidové hry se zpěvy a tanci *Vojna* od E. F. Buriana 29. ledna. Burian patřil k meziválečné levicové avantgardě. Vojnu koncipoval v polovině 30. let pro voice-band, soubor dechových nástrojů a bicí. Hlavním nositelem děje, estetiky a účinku díla a jeho poselství byl v tomto nastudování voice-band, který tvořili studenti DAMU, pět mladých mužů a sedm mladých žen v černém v režii Jaroslavy Šiktancové a choreografii Martina Packa. Burianova *Vojna* se bude jen stěží s takto velkým podílem choreografie někdy brzy opakovat.

České operní gala

Operní soubor Národního divadla moravskoslezského připravil mimořádný operní galakonzert. Velkolepým projektem s názvem České operní gala pokračují ostravské oslavy Roku české hudby 2014. Koncert se uskutečnil 10. ledna, kde zazněl reprezentativní výběr ukázek z českého hudebně-dramatického repertoáru. Byly provedeny árie ze smetanových oper (*Prodaná nevěsta*, *Dalibor*, *Libuše*), Dvořákových (*Jakobín*, *Rusalka*) dále z oper Leoše Janáčka (*Příhody lišky Bystroušky*), Zdeňka Fibicha (*Šárka*), ale také méně často uváděná díla Vítězslava Nováka (*Karlštejn*), Otakara Ostrčila (*Honzovo království*) nebo Josefa Bohuslava Foerstera (*Eva*).

MD Olomouc neuvedlo *Esmeraldu*

Baletní soubor Moravského divadla Olomouc musel stáhnout z technických důvodů z programu chystanou premiéru inscenace baletu *Esmeralda* skladatele Cesara Pugniho. Místo něj v plánu letošních premiér uvedlo 28. března inscenaci slavného Čajkovského baletu *Spící krásvičce*.

Balet *Spící krásvičce* vychází z pohádky francouzského spisovatele Charlese Perraulta a Petr Iljič Čajkovskij ji začal psát v zimě 1888. Světové premiéry se dílo dočkalo 15. ledna 1890 v Petrohradu.

Metropolitní opera – *Rusalka*

Poprve v historii přímých přenosů z prestižní newyorské Metropolitní opery do kin zazněl český titul *Rusalka* od Antonína Dvořáka. Titulní roli ztvárnila slavná americká sopranistka Renée Fleming, role Prince se ujal polský tenorista Piotr Beczala a Ježibaby americká mezzosopranistka Dolora Zajick v hudebním nastudování kanadského dirigenta Yannick Nézet-Séguin. V přímém přenosu 8. února operu odvysílalo 28 kin ve 24 městech České republiky. Pořadatelé váhali, zda operu s českým libretem titulkovat do češtiny. Nakonec se kvůli většímu diváckému komfortu rozhodli pro převedení celého Kvapilova libreta do podoby titulků, aby mohli mít diváci originální verše během přenosu před očima. Na rozdíl od stále čtenějších nastudování *Rusalky* s prvky experimentu, inspirovaných freudovským výkladem a používajících i nahotu na jevišti, jaké se objevují v německy mluvících zemích, byla inscenace pod vedením Otto Schenka velmi tradiční. Přímý přenos *Rusalky* sledovalo v kinech 9.207 diváků. Rekord *Carmen* z roku 2010 tak *Rusalka* porazila o 2.683 diváků, tedy o 41%. Další tisícovka diváků sledovala *Rusalku* pod širým nebem na pražském náměstí Republiky.

Šumař na střeše

Mezi nejvýraznější inscenace této sezony v Horáckém divadle se zařadil americký muzikál *Šumař na střeše* (*Fiddler on the Roof*) – libreto Joseph Stein, písně Shleldon Harnick a hudba Jerry Bock. Horácké divadlo uvádí muzikály a hudební komedie pravidelně deset let a podle ohlasu diváků patří tyto inscenace k nejúspěšnějším. Muzikál *Šumař na střeše* měl světovou premiéru roku 1964 v New Yorku. Děj vychází z povídek ruského

židovského spisovatele Šoloma Alejchema. Svěrázným hrdinou je mlékař Tovje, obdařený pěti dcerami a ráznou manželkou. Dramatický osud ukrajinského městečka na počátku 20. století díky Tovjeho humoru přerůstá v neokázalou oslavu lidské soudržnosti. Premiéra proběhla 1. února pod taktovkou Lubomíra Šrubaře, v režii Kateřiny Duškové a v choreografii Aleny Peškové.

Divadlo DISK uvedlo Cabaret

3. ročník herectví a 4. ročník dramaturgie činoherního divadla DAMU uvedl 2. března první absolventskou inscenaci muzikál *Cabaret* Johna Kandra v divadle DISK. Ve spolupráci s muzikálovým režisérem Lumírem Olšovským se studenti rozhodli překročit hranice činohry a nastudovali klasiku muzikálového žánru. Je čas připomenout si nádhernou minulost, poukázat na nádhernou přítomnost a varovat před nádhernou budoucností. To vše pod rouškou nádherné hudební show v hudebním nastudování Kristýny Brachtlové a choreografii Jany Hanušové.

Cabaret v Pardubicích

Východočeské divadlo Pardubice uvedlo 1. března premiéru muzikálu *Cabaret*, který je jedním z nejuspěšnějších muzikálů, v režii Petra Novotného. Příběh amerického spisovatele Clifforda Bradshawa, který přijede v roce 1931 do Berlína, kde chce psát studovat, poznávat svět, a kde se seznámí s anglickou zpěvačkou Sally Bowlesovou. Cabaret Kit Kat Club je obrazem života nejen celého tehdejšího Německa, ale především celé společnosti, která ve svém podivném rozkladu svěří svou budoucnost do nesprávných rukou. Je o snaze najít své životní štěstí, odehrává se v kulturně, sociálně i morálně roztržitém světě, kde absence jakýchkoli hodnot nahrává příchodu hodnot nacistických. Svět kabaretu mladíka fascinuje, zároveň ho však nenechává lhostejným stupňující se vliv Hitlerovi

NSDAP. Slavná je také filmová verze s Lizou Minnelliovou a Michaellem Yorkem, která získala osm Oscarů.

Promises, Promises v Brně

Městské divadlo Brno uvedlo 15. března premiéru zpěvohry *Sliby chyby* (*Promises, Promises*) v režii Jakuba Przebindy, hudebním nastudování Karel Cóna a dramaturgii Jana Šotkovského. Sliby chyby jsou dnes jednoznačnou součástí zlatého muzikálového fondu. Tato zpěvohra vznikla podle proslulé filmové komedie *Byt* Billyho Wildera z roku 1960. V roce 1968 byla přepsána do podoby muzikálového libreta amerického komediografem Neilem Simonem, který posílil kabaretní rysy díla a připsal Chuckovy vypravěčské monology, v nichž se zhmotňují jeho představy o úspěšném životě a kariéře. Když se k týmu přidal ještě autor hudby k filmu Busch Cassidy a Sundance Kid Burt Bacharach se svým dvorním textařem Halem Davidem, nebylo triumfálních 1281 broadwayských repríz žádným překvapením. Události příběhu se točí kolem řadového úředníka newyorské pojišťovny. Chuck Baxter je jen kolečko v obrovském firemním soukolí, toužící po postupu na kariéřním žebříčku. Má však jeden trumf v ruce – má byt. Byt, který úspěšně půjčuje k milostným pletkám a záletům jednak svým kolegům, jednak a především svým nadřazeným, dokonce i samotnému řediteli pojišťovny Sheldrakeovi. Promiskuitní šéfovský kolotoč v Chuckově bytě se však zarazí ve chvíli, kdy si do něj Sheldrake přivede půvabnou Fran Kubelkovou. Tu totiž Chuck tajně miluje, a proto se rozhodne do věci vložit bez ohledu na kariéřní následky...

České operní rarity v Německu

Zřídka prováděné opery Dvořáka a Martinů byly uvedeny v německých divadlech. První byla Dvořákova *Vanda* 15. března v Städtische Bühnen Osnabrück v produkci Roberta Lehmeiera a dirigenta Daniela Inbala. O dva týdny později 29. března zaznělo v Theater Bremen surrealistické

mistrovské dílo *Julietta* Bohuslava Martinů ve francouzské verzi, režírována Johnem Fulljamesem a pod taktovkou Clemense Heila. Další divadlo uvedlo operu *Mirandolina*. „Píší to na italský text a to jde lepší, je to zpěvný jazyk a pěkně se s tím pracuje“ napsal Bohuslav Martinů v dopise 16. 2. 1954 domů. Od konce roku 1953 pracoval skladatel v Nizze na nové opeře a jako předlohu libreta si zvolil hru italského autora slavných komedií Carla Goldoniho (1707–1783) *La locandiere*, hranou u nás většinou pod názvy *Paní hostinská* nebo *Mirandolina*. Martinů vytvořil v *Mirandolině* hravý, rozmanitý svět originální situační hudební komedie, s vtipnou hudbou plnou jižního slunce, krásným zpěvem, vtipně emancipované ženě a o lásce. Nová inscenace proběhla 30. března v divadle Gießen v režii Andrije Zholdaka a dirigenta Michaela Hofstettera.

Muzikál Kráska z New Yorku a překlad Krásné Heleny

Připomínáme dvě díla Jana Pišty. Prvním dílem je reuální opereta z epochy ragtime *Kráska z New Yorku aneb Kaktus pro štěstí*. Jedná se o klasickou americkou zpěvohru poprvé uvedenou na Broadwayi v roce 1897 autora Gustava Krekera. České libreto Jana Pišty vzniklo z prvků původního libreta a motivů povídek O'Henryho. Hudební úprava Vlastimila Hály dílo posouvá k modernímu muzikálu.

Vrcholné Offenbachovo dílo *Krásná Helena* libretistů Henriho Meilhaca a Ludovica Halévyho je opatřeno překladem zpěvních textů od Jana Pišty. *Materiály obou děl jsou k dispozici v DILIA.*

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Vydané knihy

ČEŠTÍ AUTOŘI

František Hrubín, il. Jiří Trnka:
Špalíček veršů a pohádek,
Studio Trnka

Ivan Hubáč, Jiří Hubáč,
Jindřich Fairaizl:
Sanitka II.,
XYZ

Josef Menzel:
Míša Kulička v domě hraček,
Studio Trnka

Zdeněk Mahler:
New York,
Universe Publications, USA

František Novotný:
O Platonovi – 1., 2. díl,
Akropolis

Jaroslav Seifert:
Všecky krásy světa,
Yilin Press Ltd., Čína

Vladimír Přibský:
*Kráska je můj hřích: osudový
vztah Lídy Baarové*,
Nakladatelství Malý princ

Jiří Lederer:
*Jan Palach: zpráva o životě,
činu a smrti českého studenta*,
Nakladatelství Malý princ

Václav Erben:
Znamení lyry,
Moba

Antonín Zhoř:

Poctivý Abe,
Marek Světlík

Karel Poláček:

Kouzelná šunka,
Vyšehrad

Pavel Eisner:

Čeština poklepem a poslechem,
Leda

Václav Erben:

Trapný konec rytíře
Bartoloměje,
Moba

Václav Havel:

Pižduchové,
Velvyslanectví ČR v Thajsku

Zdeněk Karel Slabý:

Tři banáni aneb Petr
na pohádkové planetě,
Samokat

Vratislav Blažek:

Mariáš v Reykjavíku,
Plus

Karel Plicka, František Volf,

Karel Svolinský:
U maminky,
Euromedia Group

J. A. Novotný, Zdeněk Miler:

Krtek ve městě – PIXI
estonsky,
Albatros

PŘEKLADY

Antoine De Saint-Exupéry,

Zdeňka Stavinohová:
Malý princ,
Albatros

Jiří Kolář:

Ezop – bajky,
Dobrovský

Bram Stoker, **Tomáš Korbař:**

Dracula,
Dobrovský

Charles Dickens, **Emanuel**

Tilsch, Emanuela Tilschová:
David Coperfield,
Dobrovský

Robert Merle, **Miroslav Drápal:**

Až delfín promluví,
Argo

Charles Dickens, **Emanuel**

Tilsch, Emanuela Tilschová:
Kronika Pickwickova klubu,
Slovart

Michelangelo Buonarotti,

Vladimír Janovic:

Požár smyslů,
Vyšehrad

Leo Rosten, **Ota Ornest:**

Jidiš pro radost,
Leda

Arthur Schnitzler, **Jan Tomek:**

Zelený papoušek,
Divadelní ústav, Hry I.

Daphne de Maurier, **Magda**

Hájková:

Vzestup Juliův,
Motto

Truman Capote, **Jarmila**

Fastrová:
Snídaně u Tiffanyho,
Euromedia Group

Laurence Sterne, **Aloys Skoumal:**

Život a názory blahorodého
pana Tristrama Shandyho,
Academia

Wolfgang Schreyer,

Zdeněk Lahoda:

Zelený papež,
Naše vojsko

Nabízíme

LITERATURA

Dream of the Dead

MG Scarsbrook

mystérium/detektivka

Bohatý producent je nalezen mrtvý.

Jeho žaludek byl rozleptán vzácným jedem.

A nikdo neví proč.

Na scénu vchází Jack Ravenshaw. Mladý, talentovaný policista s tajemnou minulostí: je potomkem jednoho z nejznámějších britských hereckých rodů. Díky tomu a díky svým hereckým zkušenostem a kontaktům je pro Scotland Yard jasnou volbou pro vyšetřování vraždy producenta. A tak se i proti své vůli musí Jack Ravenshaw vrátit zpět na londýnský West End. Po nasazení do jedné z nejživějších a nejnebezpečnějších čtvrtí je Ravenshaw rychle obklopen sexy umělci, záhadnými asistenty a bohatými investory. Nalezení pravdy se zdá být v tomto prostředí téměř nemožné. Podezřelý potkává Ravenshaw na každém rohu. Zkorumpovaní úředníci vyšetřování sabotují. Vyšetřovatelovu jasnou mysl navíc ovládají halucinace a představy o jeho minulosti. Ravenshaw musí spolu se svou záhadnou partnerkou Emily Hart využít všech svým schopností, aby geniálního, zvrhlého, nemilosrdného vraha dopadli...

Ale stihnout případ vyřešit dříve, než bude zavražděn někdo další?

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

Die Murau Identität

Alexander Schimmelbusch

V únoru 1989 ve své hornorakouské pevnosti zemřel legendární spisovatel Thomas Bernhard. Zpráva o jeho smrti se ale k veřejnosti dostala až tři dny poté, když už byl v tichosti pohřben na vídeňském hřbitově Grinzing. Takto alespoň zní oficiální verze.

Ve skutečnosti byl ale autorův pohřeb pouhé divadlo, jako ostatně celý jeho život. Bernhard se uchýlil na Manhattan, aby se podrobil experimentální léčbě a podnikl poslední zoufalý pokus zbavit se nevléčitelné autoimunitní choroby. Během své měsíční rekonvalescence se zaregistroval pod falešným jménem Franz-Josef Murau v hotelu Plaza, kde terorizoval pokojovou službu a četl v posteli své nekrology. Pak si uvědomil, že je na čase začít nový život inkognito na Mallorce.

Schimmelbusch staví knihu *Die Murau Identität* s originalitou sobě vlastní na posmrtné autorově slávě, fiktivní příběh je satirickým oživením „bernhardovského mýtu“, předvedeným v mezích nadsázky a humoru s množstvím literárních odkazů, které si každý může dešifrovat po svém.

Alexander Schimmelbusch

se narodil v roce 1975 v Rakousku, ale vyrůstal v New Yorku a vystudoval Univerzitu Georgetown ve Washingtonu. Jeho román *Blood in the Water* byl v roce 2009 získal ocenění Hotlist. Pracuje jako spisovatel a novinář na volné noze, přispívá do deníků a časopisů *Die Welt*, *Frankfurter Allgemeine*, *Der Freitag*, *Cicero* a *Architectural Digest*. V současnosti žije v Berlíně.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

Interferenze

Luigi Ametta

Paolo Maugeri je osamělý muž, který se uchýlil do malého městečka skotské vysočiny, poté co opustil Turín ve snaze nechat za sebou všechny své porážky a zklamání. Dědictví, které mu přenechal strýc, mu umožní ve vyhnanství bez problému přežít, nicméně tato šťastná událost nepřinese úlevu Paolovu vnitřnímu trápení. Právě naopak. Paolo má najednou více času na přemýšlení o svých selháních, která ho den po dni pořád více šířají. Během svého osamocené cestování po New Yorku, Miami, Římě, francouzském Nice, Londýně a Sydney potkává spoustu zajímavých osobností, ale nemilosrdná analýza vlastního bytí ho neopouští. Potulováním po světě se Paolo snaží rozptýlit a zapomenout na svá trápení, ale vzpomínky na minulost ho pronásledují jako noční můry. Bezcitný svět kolem něj a lidská existence se mu jeví stále v ostřejším kontrastu s jeho mladistvými iluzemi.

Luigi Ametta

se narodil v roce 1964 v italském Turíně. Živí se jako nezávislý hudebník. V roce 2011 vyšel v nakladatelství 0111 Edizioni jeho první román *Quello che sceglì di essere*, po němž následovalo vydání krátké povídky s názvem *I punti verdi*. Jeho poslední román *Interferenze* vyšel v březnu 2013 v téměř nakladatelství v elektronické formě.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

L'invidia di Velázquez

Fabio Bussotti

historická detektivka

V roce 1964 cestuje španělský malíř Diego de Silva y Velázquez do Itálie, kde si chce prohloubit své znalosti o italských mistrech umění a koupit některá jejich díla pro španělského krále. S královskými penězi může nakládat svobodně a podaří se mu zakoupit a přivést do Španělska obrazy Tiziana a Tintoretta. V roce 1656 Velázquez namaluje svůj nejslavnější obraz *Las Meninas* (Dvorní dámy). Po třech stoletích v roce 1956 přijdou Pablo Picasso spolu s antikvářem Aronnem Schiltonem na kloub tajemství, které malíř do slavného obrazu ukryl. Oba se pustí do akce a nevědomky tím dají do pohybu sérii nečekaných událostí. Jedna z nich vypluje na povrch po padesáti letech v Římě, kde komisař Flavio Bertone vyšetřuje vraždu věhlasného profesora estetiky, který byl zavražděn ve svém bytě. Detektivní případ se stále více zamotává a Bertonemu začíná přerůstat přes hlavu. Vyšetřování ho zavede do španělské Akademie výtvarných umění, kde mu půvabná dáma Mafalda Moraes pomůže najít chybějící dílek skládačky. Nicméně vraždy stále přibývají a pravda musí zůstat z mnoha důvodů utajena.

Fabio Bussotti

se narodil v Trevi a nyní žije v Římě. Jako filmový a divadelní herec byl žákem Vittoria Gassmana a spolupracoval s režiséry Federikem Fellinim, Ermannem Olmim a Mariem Monicellim. Je držitelem prestižní filmové ceny Nastro d'Argento za nejlepší herecký výkon ve filmu *Francesco* v režii Liliany Cavani. *L'invidia di Velázquez* je jeho literární debut.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

Mediální oddělení poskytuje služby pro autory/nositele práv zejména tak, že je zastupuje při sjednávání smluv o dílo a smluv licenčních v oblasti audiovizí. Jedná se zejména o distribuční (kinové) filmy, televizní inscenace a seriály, rozhlasové hry a další autorská díla, která jsou vysílána především Český rozhlasem, nahrané DVD nosiče, reklamy, audio záznamy a v neposlední řadě zvukově obrazové záznamy divadelních inscenací. Pro oblast audiovizí mediální oddělení zajišťuje též práva zahraničních autorů z evropského a zahraničního teritoria. Níže uvedené je pouhým výběrem audiovizuálních děl a jejich autorů, které v nedávné minulosti DILIA zastoupila:

CELOVEČERNÍ FILMY:

Dědictví aneb Kurva se neříká

výkonná umělkyně:

Dagmar Havlová

Premiéra v kinech 6. února 2014

Sedmero

režie: **Alice Nellis**

Pohádka inspirována předlohou

Boženy Němcové bude mít

premiéru v zimě 2014.

TELEVIZNÍ INSCENACE:

Stín viny

literární předloha:

Patrick Quentin

překlad literární předlohy:

Vlasta Dvořáčková

Obnovená premiéra v Česku

televizi 23. 3. 2014

TELEVIZNÍ TVORBA PRO DĚTI:

Jak pomněnková víla budila tmu

autor: **Jaroslava Pechová**

O panu Šnofousovi, Jak stavěli v Kocourkově školu, O Mařence

autor: **Eduard Petiška**

Jak chasník Vendelín doběhl smrt, Kde se vzaly stíny, Kdo přemůže hroznýše, Loskuták a ministr

autor: **Jiří Dvořák**

O mořské mateřské školce, O trumpetě a žízalách, Hastrmaní princeznicka, Houpací pohádka

autor: **Alois Mikulka**

Uvedené tituly jsou jen malým výčtem smluv, které mediální oddělení uzavřelo s Českou televizí v rámci pořadu „Čítanka“ vysílaného na kanálu „Děčko“.

ZÁZNAMY DIVADELNÍCH PŘEDSTAVENÍ:

Jakub a jeho pán

záznam představení Divadla Bez zábradlí

autor literární předlohy:

Milan Kundera

Legendární představení Divadla Bez zábradlí, ve kterém v hlavních rolích excelují Jiří Bartoška a Karel Heřmánek.

Divadelní hra *Jakub a jeho pán* vznikla na motivy románu Jakub fatalista francouzského spisovatele Denise Diderota. Od doby svého vzniku v 70. letech minulého století se u nás dočkala tři divadelních inscenací. Za zmínku jistě stojí fakt, že od svého prvního uvedení na prknech Činoherního studia Ústí nad Labem se její dva hlavní představitelé nezměnili.

Premiéra v České televizi

31. 3. 2014

ROZHLASOVÉ ČETBY A INSCENACE:

Rustikál (Post and Beam)

autor: **Alice Ann Munro**

„Rustikál“ je jedna z povídek z knihy „Nepřítel, přítel, citel, milene, manžel“ kanadské spisovatelky Alice Ann Munro, nositelky Nobelovy ceny za literaturu 2013.

Na cestě (On the Road)

autor: **Jack Kerouac**

Román „Na cestě“ vyšel poprvé v roce 1957, třebaže byl napsán již v roce 1951. Kniha byla vysoce ohodnocena nejen v odborných kruzích, ale také mezi čtenáři, a vynesla autorovi popularitu a finanční nezávislost.

Český rozhlas Praha

Mikulda

autor: **Irena Charvátová**
Radio Slovenia, Ljubljana

AUDIO A AUDIOVIZUÁLNÍ NOSIČE:

Bambini di Praga

autor: **Bohumil Hrabal**

V interpretaci Oldřicha Kaisera vydává na nosiči CD Radioservis, a. s. k příležitosti 100. výročí narození autora.

Mor (La Peste)

autor: Albert Camus
překlad: **Milena Tomášková**
dramatizace: **Jan Vedral**

Rozhlasová dramatizace románu Alberta Camuse, nositele Nobelovy ceny za literaturu z roku 1957, vychází v dubnu 2014 ve vydavatelství Radioservis, a. s. Autor ve svém románu metaforicky znázornil nástup fašismu v roce 1940 ve Francii.

Dalskabáty, hřišná ves

autor: **Jan Drda**

Polská televize – Telewizja Polska – která vydává na DVD ve své edici „Zlota setka Teatru Telewizji“ záznam divadelního představení „Dalskabátů“ z roku 1978, označila tento záznam jako „jedno z nejzábavnějších představení z historie TV Divadla“.

Malá vzpomínka na režisérku a scénáristku Věru Chytilovou (1929–2014)

Význam tvorby režisérky Věry Chytilové a její přínos pro českou kinematografii je neoddiskutovatelný. Ve svých filmech se zaměřovala především na problematiku ženského světa, jeho specifickou, nekonvenční, ale také smutek a zoufalost, alegoricky zobrazovala věčný „souboj pohlaví“.

Z její filmografie jmenujme např. legendární film **Sedmikrásky**, který po své premiéře vyvolal interpelaci v tehdejším Národním shromáždění, a za který zároveň obdržela Velkou cenu v Bergamu v roce 1966, dále filmy **Hra o jablko** (Stříbrný Hugo na MFF v Chicagu) a **Faunovo velmi pozdní odpoledne**, dále filmy **Pasti, pasti, pastičky**, **Kalamita** nebo adaptaci divadelního představení **Šašek a královna** se skvělým Bolkem Polívkou v hlavní roli.

Kromě celovečerních filmů natočila Věra Chytilová řadu dokumentů. I v nich se zaměřila na problémy žen, jejich sporů o děti, domácího násilí, nerovnoprávnost ve světě politiky apod.

Věra Chytilová učila od roku 1989 na FAMU, v roce 2005 se stala vedoucí katedry režie. V roce 2000 obdržela cenu **Český lev za dlouholetý umělecký přínos českému filmu** a v Karlových Varech **Cenu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii**.

REJSTŘÍK

ČESKÉ HRY

Milan Šotek – Plejtvák
 Milan Šotek – Borůvčí
 Milan Šotek – Fraška a la krab
 Milan Šotek – Nový bleší cirkus
 Milan Šotek – Tajemství Žlutého hřbetu
 Jaroslav Rudiš – Alois Nebel (2005)
 Petr Pýcha, Jaroslav Rudiš – Léto v Laponsku
 Jaroslav Rudiš – Národní třída
 Petr Pýcha, Jaroslav Rudiš – Salcburský guláš
 Petr Pýcha, Jaroslav Rudiš – Strange Love (2007)
 Jaromír Břehový – Otylka
 Jaromír Břehový – Rejžák z Prahy
 Jaromír Břehový – Sborovna
 Jaromír Břehový – Zátíší s loutnou
 Michaela Doleželová, Roman Venc – Hrabě Monte Carlo (2014)
 Jan Forejtář – Liný Honza a princezna Hajaja (2014)
 Roman Krejčíř – Kdopak to zvoni?
 Jiří Růžička – Ať žije premiér!
 Anna Sobotková – Scény z rodinného života

ZAHRANIČNÍ HRY – PŘELOŽENÉ

Gérard Bitton,
 Michel Munz – Smím prosit, Dodo?
 (Le Gai Mariage, 2010)
 Massimo Bontempelli – Bezelstná Minnie
 (Minnie la candida, 1929)
 Anton Pavlovič Čechov – Tri sestry
 Timothé de Fombelle – Maják (La Phare)
 Laura Forti – Pesach / Překročení
 (Pesach / Passaggio, 2001)
 Cyril Gely – Diplomacie (Diplomatie, 2011)
 Ron Hutchinson – Větre odváto aneb Tenkrát
 v Hollywoodu
 (Moonlight and Magnolias, 2004)
 Jean-Marie Chevret – Poslední let (Dernier vol, 2013)
 Jean-Marie Chevret – Odjezd nejistý
 (Faux départ, 2004)
 Jean-Marie Chevret – Celibát na dvorku
 (Celibat sur Cour)
 Jean-Marie Chevret – Amazonky (Les Amazones)
 Jean-Marie Chevret – Squat (Le squat)
 Dennis Kelly – Rituální vražda Gorge Mastromase
 (The Ritual Slaughter of Gorge Mastromas, 2013)
 Anders Lustgarten – Jestli nás nenecháte snít, my vás nene-
 cháme spát (If You Don't Let Us Dream,
 We Don't Let You Sleep, 2013)
 Pierre Notte – Nože v zádech
 (Les Couteaux dans le dos, 2009)
 Lars Norén – O lásce (Om kärlek, 2010)
 Rike Reiniger – Cikánský boxer
 (Zigeuner-Boxer, 2010)

Sébastien Thiéry – Začínáme končit
 (Le debut de la fin, 2011)
 Lot Vekemans – Jed (Gif, 2009)

ZAHRANIČNÍ HRY – NEPŘELOŽENÉ

Stephen Belber – Dusk rings a bell (2010)
 Stephen Belber – Don't Go Gentle (2012)
 John Donnelly – The Pass (2014)
 Henriette Dushe – lupus in fabula
 John von Düffel – Weltkrieg für alle (2013)
 Juha Jokela – Patriarkka (2012)
 Rebekka Kricheldorf – Alltag & Ekstase
 Neil LaBute – Reasons to be pretty (2011)
 Neil LaBute – Reasons to be happy (2013)
 Pipsa Lonka – These little town blues are melting away (2010)
 Owen McCafferty – Quietly (2012)
 Duncan Macmillan – Lungs (2011)
 Terrence McNally – The Stendhal Syndrome (2004)
 Prelude and Liebestod – Full Frontal Nudity
 Anthony Neilson – RELOCATED (2008)

3D

Agentura DILIA ve spolupráci s DAMU a mezinárodním divadelním festivalem Zlomvaz 2014 vás zve na tři scénická čtení nových her a diskuzi o současné dramatice.

V pátek 9. května 2014 se v rámci festivalu Zlomvaz budou číst tyto hry:

David Gieselmann: O klucích aneb Jsem kuchta!

Asa Lindholm: Bye Bye Baby

Marius von Mayenburg: Mučedník

Pro více informací sledujte www.dilia.cz a www.zlomvaz.cz
Projekt vznikl za finanční podpory Správní rady DILIA a hl. města Prahy

Malajel: Přišel jsem vám poděkovat. Jménem Národního muzea a jeho předsedy, hraběte Harracha. Je nám nesmírnou ctí, že dílo takové velikosti našlo své místo právě v naší instituci.

Struna: Bude se tam vyjímat? Jsem napnutý až k prasknutí!

Malajel: Vlastně... rád bych s vámi probral jeden detail. Kostra se do budovy nevejde. Je třeba ji zkrátit. Je třeba ji zkrátit o sedm ocasních obratlů!

Struna: Počkejte! Češi si postaví muzeum, a nevejde se do něj velryba?

Malajel: S velrybou v našich podmínkách nikdo nepočítal.

Struna: To tam chcete zavěsit kostru kapra? Plejtvák vyzní jen v celé své délce. Dvaadvacet a půl metru. Plejtvák dýchá plícemi, srdce má velké jako menší automobil. To není bleší cirkus, kytovci! Viděl jste přece tu kostru?

Copak vás neuchvátila?

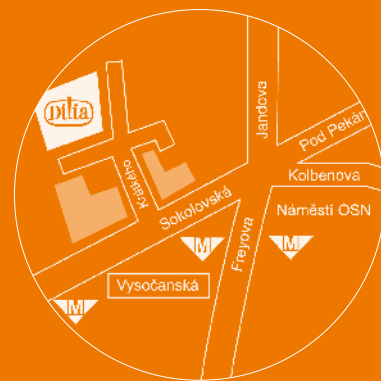
Malajel: To je otázkou vkusu, a od toho tu nejsem. Pokud se však ptáte na můj soukromý názor, nemohu se zbavit pocitu, že velryba nemá v českých luzích a hájích co pohledávat. Jednou, věřte mi, se podobný snílek pokusí vnutit Praze chobotnici – a taky mu to neprojde!

(Milan Šotek: Plejtvák)

**divadelní, literární,
audiovizuální
agentura.** o. s.

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra). U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.